

АДАМ, ДЕ ТИ?

Буття 3:1–13

*(9): І закликав Господь Бог до Адама, і до нього сказав: Де ти?***1. Дружнє спілкування з сатаною (1–5).**

Змій уособлює сатану (Об. 12:9). Він хитро насадив сумніви в Божій любові в серце жінки. Він сказав, що покора Божій заповіді — це не питання життя і смерті, а якщо людина з’їсть заборонений плід, то стане як Бог. Замість того, щоб дякувати Богові за прекрасний сад, жінка почала скаржитись в своєму серці. Вона прийняла слово Бога легковажно, а слово сатани серйозно, і, в результаті, не послухалася Бога. Чоловік бездумно послухався жінки. Через непокору Богу і покору сатані люди втратили Царство Бога і стали рабами цього світу.

2. “Де ти?” (6–13)

Відносини між Богом і людиною були зруйновані. Люди не знали, хто вони і куди йдуть. Вони засоромилися і намагалися втекти. Вони ховалися від Бога. Кожен намагається уникнути відповідальності і звинуватити когось іншого. Гріх зробив чоловіка і жінку нещасними людьми.

Молитва: Небесний Батьку, допоможи мені слухатися Твого слова і не піддаватися на провокації і брехню сатани.

Одне слово: ДЯКУЙ БОГОВІ, СЛУХАЙСЯ ЛИШЕ ЙОГО.

СВІТ ПІД ПРОКЛЯТТЯМ

Буття 3:14–16

(15): І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту.

1. Бог прокляв змія (14,15)

Бог прокляв змія. Він покарав його, принизивши його гординю (14). Сатана буде воювати проти людства, але в кінці він буде переможений. Бог насадив надію і впевненість у перемозі в серці людини. Насіння жінки одного разу вразить сатану в голову. Ісус, насіння жінки, здійснить це. Він буде терпіти біль, але принесе остаточну перемогу через Свою смерть і воскресіння.

2. Покарання жінки (16)

Боже благословення стало прокляттям. Найбільша радість жінки перетворилася на найбільше страждання, і вона опинилася в полоні своїх власних бажань. Замість того, щоб вільно допомагати своєму чоловіку, вона стала його рабою. Тільки Ісус може позбавити жінку від прокляття і дати їй можливість служити Богові в свободі і з радістю.

Молитва: Небесний Батьку, я народжений під прокляттям гріха, але дякую Тобі за Ісуса, Який робить мене вільним, дає мені надію і робить мене корисною, плодоносною людиною.

Одне слово: ІСУС ЗІТРЕ САТАНІ ГОЛОВУ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЛЮДИНА БЕЗ МІСІЇ

Буття 3:17–19

(17): І до Адама сказав Він: За те, що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: Від нього не їж, проклята через тебе земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі дні свого життя.

1. За те, що ти послухав голосу жінки (17а)

Господь дорікнув Адаму, але він переклав усю провину на свою дружину. Також він натякнув, що Сам Бог винен в його скрутному становищі. Адам виправдовувався, але не уникнув відповідальності. Він знав чітку заповідь Бога і повинен був коритися їй, незважаючи на того, хто пропонував робити інакше. Боже слово і заповіді завжди вище цього світу і його ідей, і мають пріоритет над ними. Бог повинен бути першим у нашому серці.

2. Прокляття землі (17б)

Бог прокляв землю за те, що людина не послухалася Його. Бог зробив це в надії, що людина покається. Все творіння страждає через гріх людини і очікує викуплення.

3. Життя без місії (18–19)

Тепер людина повинна в поті чола добувати собі їжу, щоб вижити, а потім повернутися в землю, з якої взята. Людина без місії від Бога проводить своє життя в безглуздому існуванні. Тільки Ісус може повернути нам сенс життя і місію.

Молитва: Господь, дякую за те, що через Євангеліє Ти повернув мені сенс життя і місію.

Одне слово: ЖИТТЯ БЕЗ МІСІЇ = НЕЩАСНЕ ЖИТТЯ

БОЖА ЛЮБОВ ДО ПРОПАЩОГО ЛЮДСТВА

Буття 3:20–24

(21): І зробив Господь Бог Адамові та жінці його одягу шкур'яну і зодягнув їх.

1. Одежа шкур'яна (20,21)

Незважаючи на те, що Єва спокусила Адама, він прийняв її як свою дружину і матір всього живого. Як і говорив сатана, очі людей відкрилися на те, щоб розрізнити добро і зло, але він не розповів їм про всі наслідки. Через свій гріх людям стало соромно, їх внутрішній світ став брудним. Людям стало важко приймати себе і інших. Але Бог все ж любив їх. Він пролив кров тварин, щоб зодягнути людей у шкур'яну одягу і покрити їх сором. Любов Бога незмінна, вона ніколи не перестає. Бог ніколи не здається.

2. Вигнання з раю (22–24)

Дерево життя знаходилося посеред раю. Оскільки люди могли взяти і їсти з нього і залишитися жити вічно в своєму гріховному стані, Господь вигнав їх з раю. Дерево життя з'являється знову в книзі Об'явлення 22:2,14,19. Бог дарує вічне життя тим, хто приймає і вірує в Ісуса. Господь насадив надію в серця людей, які повинні жити в світі під прокляттям.

Молитва: Небесний Батьку, дякую Тобі за те, що Ти покрив мій гріх і мій сором кров'ю Ісуса Христа. Дякую Тобі за те, що Ти дав мені надію.

Одне слово: ОДЕЖІ ШКУР'ЯНІ

ОРЕНДОВАНИЙ ДІМ У РИМІ

Дії 28:11–31

(30–31): І цілих два роки Павло пробув у найнятім домі своїм, і приймав усіх, хто приходив до нього, і проповідував він Боже Царство, та з відвагою повною беззаборонно навчав про Господа Ісуса Христа!

1. Павло прибуває до Риму (11–16)

Приїзд Павла до Риму змінив хід історії. Коли назустріч Павлу вийшли брати християни, він подякував Богу та посмілішав. Він був в'язнем, але йому було дозволено жити осібно, разом з вояком, що його сторожив. Він прожив так 2 роки, проповідуючи Боже Царство з відвагою повною беззаборонно усім, хто приходив до нього (30,31). Він вивчав Біблію зі своїм охоронцем (Фил.1:13, 4:22).

2. За надію Ізраїлеву (17–31)

Павло зустрівся з юдейськими лідерами, щоб пояснити їм, чому він перебував у кайданах. Він не вчинив жодного злочину, але він не звинувачував юдеїв в наклепах. Павло перебував у Римі, бо Господь послав його проповідувати і євреям, і язичникам Ісуса Мессію, надію Ізраїлеву. Юдеї відкинули Євангелію. Це сталося, щоб виконалися Писання, і послужило відчиненими дверима для проповіді спасіння язичникам. Павло євангелізував Римську імперію через вивчення Біблії один-на-один у найнятій кімнаті у Римі.

Молитва: Господи, Ти вів нас до цих пір. Дай нам віру проповідувати Твоє слово до кінця віку.

Одне слово: СЛУЖІННЯ В НАЙНЯТОМУ ДОМІ

КАЇН І АВЕЛЬ

Буття 4:1–16

(7): Отож, коли ти добре робитимеш, то підіймеш обличчя своє, а коли недобре, то в дверях гріх підстерігає. І до тебе його пожадання, а ти мусиш над ним панувати.

1. Жертва Авеля і Каїна (1–5)

Господь зглянувся на Авеля й на жертву його, а на дар Каїна й на жертву його не зглянувся. Каїн приніс свою жертву як послугу Богу. Авель приніс від своїх первородних і найкращих зі свого стада. Він прийшов до Бога вірою, усвідомивши себе грішником. Авель мав страх Божий і вдячне серце. Господь викрив Каїна, але він не розкаявся, а розлютився.

2. Коли ти добре робитимеш (6–8)

Бог любив Каїна і дав йому дорогоцінне слово. Господь поперевдив його, що гріх, як лютий лев, стоїть біля дверей його серця. Він міг би послухатися Бога і подолати грішне бажання. Але Каїн відкинув Боже слово. Гріх переміг його, і він вбив свого брата.

3. Вигнанець і волоцюга на землі (9–16)

Каїн противився Богу: *“Чи я сторож брата свого?”*. Бог прокляв землю, а Каїн став волоцюгою, людиною без свого місця і призначення. Він був сповнений страху і неспокою. Він був відділений від джерела духовного життя. Господь зробив Каїну знак, щоб ніхто, зустрівшись з ним, не вбив його.

Молитва: Господь, допоможи мені зберігати Твоє слово в серці, щоб гріх не міг керувати мною.

Одне слово: НЕ СТАНЬ ВИГНАНЦЕМ І ВОЛОЦЮГОЮ

НА ОСТРОВІ МЕЛІТА

Дії 28:1–10

(9): Як же трапилось це, то й інші на острові, що мали хвороби, приходили та й вздоровлялись

1. Божий захист (1–6)

Жителі острова гостинно прийняли постраждалих від корабельної аварії. Павло продовжував служити, допомагаючи підтримувати велике вогнище. Коли з хмизу виповзла змія і вкусила Павла, острів'яни потрактували це як прокляття Бога, що прийшло на Павла, хоча він і не втонув у морі. Але Павло продовжував служити, і нічого не сталося. Тоді люди усвідомили, що він був істинним мужем Божим. Муж Божий — це той, хто ніколи не падає у відчай перед лицем трагедії чи труднощів. Таким чином Бог відкрив двері для того, щоб апостол робив справу Божу (Мк.16:18).

2. Служіння зцілення (7–10)

Публій, начальник острова, запросив Павла і його друзів до себе. Коли Павло молився за його хворого батька, Бог зцілив його. Цим розпочалося служіння зцілення, яким Павло займався три місяці. Бог благословив острів, який гостинно прийняв Божого слугу.

Молитва: Господи, моя віра слабка. Допоможи мені навчитися у Павла перемагати відчай і бути слугою у кожній ситуації.

Одне слово: ЛЮДИНА, ЯКА ПОКЛАДАЄТЬСЯ НА БОГА

НАЩАДКИ КАЇНА

Буття 4:17–26

(26): А Сифові теж народився був син, і він назвав імення йому: Енош. Тоді зачали були призивати Ймення Господне.

1. Безбожна культура (17–24)

Каїн хотів, щоб його пам'ятали. Він хотів вічності і шукав людської слави. Він народив сина і збудував місто, назвавши його іменем сина. Серед його нащадків ми знайдемо перших музикантів, фермерів і металургів. Але безбожна культура, яка зароджувалася в їхній час, була сповнена насильства, ненависті, помсти і супроводжувалася багатоплюбністю. Ламех співав своїм дружинам пісні, прославляючи в них жорстокість і насильство. Божу добру обіцянку Каїнові він перетворив на виправдання за вбивство. Безбожна культура призводить до корупції та насильства.

2. Почали закликати Ім'я Господа (25–26)

Бог дарував Адамові та його дружині третього сина Сифа. Адам дякував Богові. Коли народився Енош, почали закликати Ім'я Господа. Люди просили Божої милості і поклали своє уповання на Господа. Тонка нитка Божого життя в людині не обірвалася, надія все ще була жива.

Молитва: Небесний Батьку, дякую Тобі за те, що Ти поставив кількох Божих людей навіть у такій безбожній культурі.

Одне слово: ЗАКЛИКАЙ ІМ'Я ГОСПОДА

КОРАБЕЛЬНА АВАРІЯ

Дії 27:27–44

(31): *То сказав Павло сотникові та воякам: “Як вони в кораблі не зостануться, то спаситись ви не зможете!”*

1. Павло бере справу у свої руки (27–38)

Однієї темної ночі, по двох тижнях плавання і безуспішної боротьби з морем і сильним вітром, стали домислюватись моряки, що наближаються до якоїсь землі. Боячись, щоб не натрапити там на скелясті місця, вони кинули чотири якорі і благали, щоб настав день. Деякі моряки запанікували і намагалися втекти з корабля. Але Павло сказав сотнику, що усі мають лишитися на борту, тому вояки перерізали мотузки у рятувальної шлюпки, і вона впала на воду. Павло нагадав Божу обіцянку спасти їхні життя. Він сказав їм поїсти, і тоді сам подякував Богові і поїв хліба. Усі разом поїли і вірою викинули за борт залишки збіжжя.

2. Всі врятувались на землю (39–44)

Коли настав ранок, показався піщаний берег. Коли вони поспробували допливти до нього, то сіли на міліну. Корабель загруз, і хвилі розбивали його на уламки. Вояки почали переживати, що в'язні можуть втекти, але сотник захистив їх заради Павла. Всі безпечно дісталися землі, як і обіцяв Бог.

Молитва: Господи, серед бурі Ти — мій якір і пристань.

Одне слово: ВІДВАГА ТА НАПРЯМ ВІД БОГА

ВІД АДАМА ДО НОЯ

Буття 5:1–32

(24): І ходив із Богом Енох, і не стало його, бо забрав його Бог.

1. За подобу Божу (1–17)

Нащадки Сифа відрізнялися від нащадків Каїна. Нащадки Каїна були зіпсованими людьми, повними ненависті, а нащадки Сифа закликали ім'я Господа (4:24). Бог створив людину за Своїм образом. Незважаючи на те, що Адам згрішив, образ Божий все ще був у ньому. Нащадки Сифа були смертними людьми: вони народжувалися, народжували дітей і вмирали. Тривалість їхнього життя була довгою. Можливо, руйнівна сила гріха ще не почала діяти. Сиф носив образ свого батька Адама і образ Бога.

2. Енох і Ной (18–32)

Енох народився по лінії Сифа. У посланні до Євреїв написано, що він був людиною, який вірою догодив Богу. Він не побачив смерті, він ходив перед Богом і Бог переселив його на небеса. Ламех також є нащадком Сифа. Він дуже відрізнявся від егоїстичних нащадків Каїна. Він мав страх перед Богом і подолав свій відчай. Він народив сина і дав йому ім'я Ной.

Молитва: Господь, допоможи мені ходити перед Тобою, як Енох, і серцем зберігати Твою надію.

Одне слово: ХОДИ ПЕРЕД БОГОМ

ПАВЛО ВІДПЛИВАЄ В РИМ

Дії 27:1–26

(23,24): *Бо ночі цієї з'явився мені Ангел Бога, Якому належу й Якому служу, та і прорік: Не бійся, Павле, бо треба тобі перед кесарем стати, і ось Бог дарував тобі всіх, хто з тобою пливе*

1. Павлове застереження (1–12)

Павла передали під опіку сотника на ймення Юлій, і вони сіли на корабель, що направлявся до Риму. Лука був з ним. Коли вони плвли вздовж узбережжя, супротивні вітри були дуже сильними, і судно просувалося помалу. Нарешті вони пристали до острова Крит, і Павло, досвідчений мандрівник, порадив перезимувати там, бо пора року не сприяла подальшому плаванню.

2. Буря (13–26)

Оманливий теплий південний вітер спокусив сотника проігнорувати застереження Павла, і вони відпливли. Але незабаром здійнявся рвучкий північно–східний вітер. Судно носило морем. Буря напирала впродовж багатьох днів, так що не було видно ні сонця, ні зірок. Всяка надія на спасіння була втрачена. Але тоді керування кораблем взяв на себе в'язень Павло. Хоча раніше його пораду було зневажено, він втішив та підбадьорив екіпаж. Божий Ангел запевнив Павла, що він свідчитиме перед кесарем про Ісуса, і через Павла Бог врятує усіх.

Молитва: Господи, зі мною не рахуються в світі, але дай мені Твоє слово і Твоє видіння, щоб насадити надію і відвагу у серцях, повних відчаю.

Одне слово: БОЖИЙ СЛУГА В БУРІ

НОЇВ КОВЧЕГ

Буття 6:1–22

(9): Це ось оповість про Ноя. Ной був чоловік праведний і невинний у своїх поколіннях. Ной з Богом ходив.

1. Господь засмутився у серці Своім (1–13)

Бог побачив що думки людей і думки їхніх сердець стали злими, що вони хочуть жити тільки для свого задоволення. Шлюб — це критерій віри. Духовний чоловік повинен створити сім'ю з духовною дружиною і служити справі місії, але замість цього люди того часу вибирали собі дружин, лише щоб задовольнити свої фізичні потреби. Таким чином, шлюб втратив своє духовне призначення, а людина стала тілом. Люди їли, пили, одружувалися, виключивши Бога зі свого життя (Лк. 17: 26,27). У них народжувалися прекрасні діти, але вони також були не більше, ніж тіло. Серце Бога наповнилося болем. Він розкаювся в тому, що людину створив. Земля наповнилася насильством. Тоді Господь вирішив прийняти серйозні заходи.

2. Ной знайшов милість у Господніх очах (14–22)

Ной, також як і всі, їв, пив і народжував дітей, але він ходив перед Богом. Господь розповів Ною про те, що Він вирішив винищити людей з лиця землі і повелів йому побудувати ковчег для себе, своєї родини і для тварин.

Молитва: Ной повірив Богові і корився Його слову (6:22; 7:5,9,16). У нього була сміливість жити життям віри (Євр. 11: 7). Так, через нього Бог продовжив людський рід.

Одне слово: ГОСПОДЬ, ДОПОМОЖИ МЕНІ НЕ ЗАСМУЧУВАТИ ТЕБЕ, АЛЕ КОРИТИСЯ ТВОЄМУ СЛОВУ І ЖИТИ ВІРОЮ.

СЛУХНЯНИЙ ВИДІННЮ НЕБЕСНОМУ

Дії 26:19–32

*(19): Через це я, о царю Агриппо, не був супротивний видінню небесному***1. Люди повинні покаятися та навернутися до Бога (19–23)**

Воскреслий Ісус дав Павлу святу місію. Павло сказав просто: *“Я не був супротивний видінню небесному”*. Він проповідував євреям та язичникам, що кожен повинен покаятися та навернутися до Бога. Їхнє покаяння не повинно бути поверховим. Справжнє покаяння змінює вчинки людини. Але юдеї не прийняли проповіді Павла. Вони не прийняли язичників. Але Біблія проголошує, що Христос воскресне з мертвих, щоб освітити Божим світлом усіх.

2. Крім оцих ланцюгів (24–32)

Фест поважав вченість Павла. Але він не міг прийняти цю проповідь про воскресіння та покаяння в гріхах. Павло співчував цим світським чоловікам, які страждали у темряві гріха. Він жадав, щоб Євангелія, яка звільнила його, звільнила також і їх. Агриппа заперечив йому, але признав невинність Павла.

Молитва: Господи, допоможи мені бути слухняним Твоєму небесному видінню про спасіння світу. Навчи мене мати співчутливе пастирське серце Ісуса до усіляких грішників.

Одне слово: МАЙ СПІВЧУТТЯ ІСУСА

ПОТОП

Буття 7:1–24

(23): І винищив Бог усяку істоту на поверхні землі, від людини аж до скотини, аж до плазуна, і аж до птаства небесного, вони стерлись з землі. І зостався тільки Ной та те, що з ним у ковчезі було.

1. Увійди до ковчегу (1–16)

Ной послухався Бога і побудував ковчег. Господь вступив у завіт з Ноем (6:18). Коли прийшов час, Він повелів йому увійти до ковчегу разом зі своєю сім'єю. Ной взяв необхідний прожиток, і по парі кожного живого творіння. Ной зробив усе так, як наказав йому Господь. Він увійшов у ковчег, і Бог зачинив за ним двері. Всі хто увійшли до ковчеза з вірою і послухом врятувалися, а інші загинули. Таким же чином Бог рятує тих, хто приходить до Ісуса, і покладає своє сподівання на Нього. Той, хто відкидає Божу любов і дар спасіння — загине (Ів. 3:16–18).

2. Відкрилися джерела безодні і небесні розтвори (17–24)

У 17-й день 2-го місяця в 600-й рік життя Ноя водяний потоп прийшов на землю. Повінь тривала сорок днів і сорок ночей аж до тих пір, поки вода не покрила всю землю. Навіть найвищі гори були вкриті водою. І винищив Бог усяку істоту, вижив тільки Ной і ті, хто був з ним у ковчезі.

Молитва: Небесний Батьку, Твій суд справедливий. Я також заслужив лише смерті. Бережи мене в Ісусі Христі, ковчезі мого спасіння.

Одне слово: МАЙТЕ СТРАХ БОЖИЙ, ДОВІРЯЙТЕ І КОРІТЬСЯ ГОСПОДУ

ПАВЛОВА ОБОРОНА ПЕРЕД АГРІППОЮ

Дії 26:1–18

(18): відкрити їм очі, щоб вони навернулися від темряви в світло та від сатаниної влади до Бога, щоб вірою в Мене отримати їм дарування гріхів і насліддя з освяченими

1. За надію Божої обітниці (1–11)

Як і всі фарисеї, Павло вірив у те, що Бог воскресить мертвих, і надіявся на прихід Месії. Це Божа обіцянка Його народові, виконання якої він нетерпляче чекає. Але Павло проголосив, що ця обіцянка вже була виконана через смерть і воскресіння Ісуса, і за це він стояв на суді. Сам Павло раніше пристрасно протистояв усім віруючим в Ісуса. Що ж змінило його?

2. “Трудно тобі бити ногою колючку!” (12–18)

Під час однієї подорожі, коли Павло прямував переслідувати християн, Воскреслий Ісус з’явився йому в сліпучому світлі. Ісус не засудив Павла за те, що він гнав Його. Ісус направив Павла проповідувати Євангелію прощення юдеям і особливо язичникам. Ця Євангелія навертає людей від темряви в світло та звільняє від влади сатани. Вона дає свободу та святість усім, хто вірить в неї.

Молитва: Господи, дякую за те, що Ти покликав таких грішників, як я, з сатанинської темряви разом з Тобою проголошувати прощення гріхів та вічне життя.

Одне слово: СМІЛИВО СВДКУЙ ПРО ІСУСА

БОГ ЗГАДАВ ПРО НОЯ

Буття 8:1-22

(1): І згадав Бог про Ноя, і про кожну звірину та про всяку худобу, що були з ним у ковчезі. І Бог навів вітра на землю, і вода заспокоїлась.

1. Бог відновлює творіння (1-17)

Земля була покрита водою, як і на початку творення. Ковчег Ноя плавав на поверхні води. Зради Ноя Бог знову зробив землю придатною для життя. Він навів вітер на землю, і вода заспокоїлась, з'явилася суша. Голубка і крук випробували нову атмосферу як перші птахи на п'ятий день творення. Коли голубка повернулася зі свіжим листом оливи, Ной зрозумів, що земля вже ожила. У його серці запалала надія.

2. Ной поклоняється Богові (18-22)

Ной вийшов з ковчегу через рік і десять днів. Він визнавав себе грішником. Він заслуговував смерті, але по милості Бога отримав порятунок. З вдячним

Молитва: серцем він збудував жертівника і приніс жертву цілопалення за гріх. Бог прийняв його жертву як пахощі любі. Бог знав, що грішне людське серце сповнене зла ще від юності, але Він прийняв жертву Ноя і передбачив жертву досконали за гріхи людства.

Одне слово: ГОСПОДЬ, ДЯКУЮ ТОБІ ЗА ТЕ, ЩО ТИ ПАМ'ЯТАЄШ ГРІШНИКІВ І ПРОВОДИШ НАШЕ СПАСІННЯ.

ПЕРЕД НАМІСНИКАМИ І ЦАРЯМИ

Дії 25:13–27

(19): Та мали вони проти нього якісь суперечки про власне своє марновірство, і про якогось Ісуса померлого, про Якого Павло твердив, що живий Він

1. Мертвий, про Якого Павло стверджує, що живий Він (13–22)

Феста здивували обвинувачення юдеїв, бо вони зовсім не стосувалися Закону. Ще більше його здивувала заява Павла, що він стоїть на суді за свою надію на воскресіння мертвих. Коли його відвідав Агріппа, Фест обговорив з ним справу Павла. Фест був розгублений і не знав, як розслідувати суперечку стосовно якогось Ісуса померлого, про Якого Павло стверджував, що живий Він. Бог використав це і дав Павлові можливість свідчити про Ісуса перед царями.

2. Цар Агріппа (23–27)

Наступного ранку Фест організував слухання і запросив Агріппу і всіх правителів міста. Це була пишна подія. Фест сподівався, що, послухавши Павла, вони порадять йому, що написати кесарю. Божа надія була, що Ім'я Ісуса буде відоме навіть царям і намісникам.

Молитва: Господи, заміни труднощі на можливість свідчити про Ісуса будь-коли і будь-де.

Одне слово: СВДЧИ ПРО ІСУСА УСІМ

ЗАПОВІТ ЖИТТЯ

Буття 9:1–17

(16): І буде веселка у хмарі, і побачу її, щоб пам'ятати про вічний заповіт між Богом і між кожною живою душою в кожному тілі, що воно на землі.

1. Порядок відновлений (1–3)

Бог благословив Ноя так само, як і Адама (1:28а), але порядок творіння порушився через гріх людини. Людина вже не могла керувати землею без допомоги Бога. Ніхто не може вижити в хаосі, тому Бог встановив новий порядок. В основі цього порядку був страх, а не любов і повага. Людина почала боротися за виживання і почала харчуватися м'ясом. Після згубного потопу життя втратило свою цінність, але Господь хотів навчити людей дорожити життям.

2. Життя людини дорогоцінне (4–17)

Цінність життя людини обумовлюється не лише тим, яку користь людина може отримати від життя, а й тим, що людина створена за Божим образом. Людський зародок, людина з розумовими вадами або стара людина — в кожному є життя, яке дав Бог. Бог навчив цінувати людське життя, показавши, що вбивство — це найстрашніший гріх. Заповіт і веселка нагадують нам, що кожне життя належить Богу. Бог прийняв жертву Ноя, відтепер людський гріх змивався лише кров'ю (Лев. 17:11). За допомогою крові людина могла жити духовним життям.

Молитва: Господь, навчи мене з повагою ставитися до всіх людей, тому що Твій образ є в кожному з нас.

Одне слово: БОГ СТВОРИВ ЛЮДИНУ НА СВІЙ ОБРАЗ

ВИКЛИКАЮСЬ ДО КЕСАРЯ!

Дії 25:1–12

(11): Бо коли допустився я кривди, або гідне смерти вчинив що, то не відмовляюся вмерти. Як нема ж нічого того, у чім вони винуватять мене, то не може ніхто мене видати їм. Відкликаюсь до кесаря!

1. Ще одна спроба вбити Павла (1–5)

Через два роки управління Юдеєю перейшло в руки Феста. Але становище Павла не змінилося. Єрусалимські юдеї зробили нову спробу вбити Павла. Під час візиту Феста до Єрусалиму вони переконували його відправити Павла в Єрусалим. Вони планували зробити засідку на Павла і вбити його по дорозі. Але управитель Фест настояв на тому, щоб суд відбувся у Кесарії. Там юдеї висували брехливі звинувачення проти Павла.

2. Павло скористався зі свого римського громадянства (6–12)

Фест бажав догодити юдеям, тому він запитав Павла, чи не хоче він повернутися до Єрусалиму і там відповідати перед судом за звинуваченнями юдеїв. Павло зрозумів, що Фест не був людиною істини. Посилаючись на римське громадянство, Павло заявив своє право на суд кесаря. Фест, порадившись з радою, погодився. Бог виконував свою обіцянку (23:11). Павла буде послано до Рима у кайданах.

Молитва: Господи, дякую Тобі за те, що Твоя істина і воля царює, незважаючи на те, що людина не тримається істини.

Одне слово: БОГ ВИКОНУЄ СВОЇ ОБІЦЯНКИ

СИНИ НОЯ

Буття 9:18–28

(23): Узяли тоді Сим та Яфет одежину, і поклали обидва на плечі свої, і позадкували, та й прикрили наготу батька свого. Вони відвернули дозаду обличчя свої, і не бачили наготи батька свого.

1. Неповага Хама до свого батька (18–22)

У Ноя було багато людських слабкостей. Одного разу він випив вина, сп'янів та ліг голим у своєму наметі. Старші сини Ноя прикрили наготу батька, але Хам посміявся над ним.

2. Ной проклинає Ханаан (23–28)

Людський рід знову продовжилося через одну сім'ю, від неї вийшло все населення землі. Ной прокляв Ханаана за справи його батька. Цей випадок стосується не тільки родини Ноя, адже родина Ноя стала фундаментом усього людського суспільства. Людина повинна жити в суспільстві, де панує повага і порядок. Батько, цар чи президент мають бути в пошані. Порядок у суспільстві вимагає віддавати шану тим, кому необхідно віддавати (Рим. 13:6,7). Слова Ноя стали пророчими. Боже правосуддя виповнилося над зіпсованими нащадками Ханаана, коли ізраїльтяни захопили їх.

Молитва: Небесний Батьку, встанови належну повагу в наших сім'ях і в народі.

Одне слово: ПОВАЖАЙ ТИХ, КОГО НЕОБХІДНО ПОВАЖАТИ

ПАВЛО ПРОПОВІДУЄ ФЕЛІКСУ

Дії 24:22–27

(25): Як же він говорив про справедливість і здержливість та майбутній суд, Фелікс, перелякавшись, відповів: Тепер досить, іди, а відповідного часу покличу тебе

1. Павло під вартою (22–23)

Павло був невинним. Висунуті проти нього звинувачення були безпідставними. Але Фелікс, відклавши суд, залишив Павла під вартою. Павлові друзі могли вільно приходити до нього.

2. “Фелікса страх обгорнув” (24–27)

Фелікс і його дружина юдейка, послали за ним і слухали його мову про віру в Ісуса. Але коли Павло відверто говорив про справедливість, здержливість та майбутній суд, Фелікс збентежився. Він не хотів ні каятися, ні слухати істину. Він злякався. Він наказав Павлові йти і сказав, що пошле за ним у зручніший час. Він таки послав за ним знову, але хотів отримати від нього хабара. Павло нічого не дав. Скоро влада змінилася, А Павло був у в'язниці протягом двох років.

Молитва: Господи, допоможи мені слухати Твоє слово і розкаюватися завжди, а не тоді, коли мені зручно.

Одне слово: ПОКАЙСЯ І ВІРУЙ В ЄВАНГЕЛІЄ!

РОДИ СИНІВ НОЄВИХ

Буття 10:1–32

(9): Він був дужий мисливець перед Господнім лицем. Тому то говориться: Як Німрод, дужий мисливець перед Господнім лицем.

1. Сини Яфета (1–5)

Після того як був побудований Вавилон, люди розсіялися по всій землі. Їх племена стали цілими народами з різними мовами. Деякі сини Яфета будували човни і займалися мореплавством. Можливо, що саме вони були предками європейців.

2. Сини Хама (6–20)

Серед нащадків Хама були і духовні і безбожні люди. Німрод був Божою людиною і до того ж дуже сильним фізично. Він будував великі міста Месопотамії: Вавилон і Ніневію. Сини Куша були першими поселенцями в Африці. Хананеяни також були синами Хама і жили в землі, яку Господь дав Авраамові. Вони були безбожними і зіпсованими людьми. Гнів Божий вилився на них.

3. Сини Симові (21–32)

Нащадки Сима є предками азіатів. Авраам стався по лінії Сима. Його родовід повторюються в 11:10–26.

Молитва: Господь, я славлю Тебе за Твоє суверенне управління історією. Допоможи мені жити перед тобою навіть в безбожному суспільстві.

Одне слово: НІМРОД, ДУЖИЙ МИСЛИВЕЦЬ ПЕРЕД ГОСПОДНІМ ЛИЦЕМ

ПАВЛО СВДЧИТЬ ПЕРЕД НАМІСНИКАМИ

Дії 24:1–21

(14–16): Але признаюсь тобі, що в дорозі оцій, яку звать вони ересю, я Богові отців служу так, що вірую всьому, що в Законі й у Пророків написане. І маю надію я в Бозі, чого й самі вони сподіваються, що настане воскресення праведних і неправедних. І я пильно дбаю про те, щоб завсіди мати сумління невинне, щодо Бога й людей

1. Звинувачення (1–9)

Обвинувачі Павла прибули до Кесарії. Павла поставили перед намісником Феліксом на допиті. Юрист Тертил висунув обвинувачення проти Павла, що він зчиняє колотнечу і є лідером назорейської секти.

2. Захист Павла (10–21)

Щоб захищатися Павло представив факти. Він був невинний у збезчещенні храму і підбурюванні до бунту. Але він відкрито зізнався у тому, що служить Богу Авраама, Ісака та Якова як послідувач Ісуса. Ісус – це шлях, Він прийшов від Бога і пішов назад до Бога через Свою смерть та воскресіння. Віра Павла ґрунтувалася на Біблії, він покладав надію на воскресіння та останній суд Бога. Він прийшов до Єрусалиму і поклонявся у храмі. Він стояв на суді за надію на воскресіння з мертвих.

Молитва: Господи, допоможи мені свідчити про Тебе перед великими і малими цього світу з чистим сумлінням.

Одне слово: ЙДИ ШЛЯХОМ ІСУСА

ВАВИЛОНСЬКА БАШТА

Буття 11:1–26

(6,7): І промовив Господь: Один це народ, і мова одна для всіх них, а це ось початок їх праці. Не буде тепер нічого для них неможливого, що вони замишляли чинити. Тож зійдімо, і змішаймо там їхні мови, щоб не розуміли вони мови один одного.

1. Башта висотою до небес (1–4)

Нащадки Ноя поселилися на рівнині в землі Шиней. Всупереч Божому велінню вони вирішили не розсіюватися по землі. Усюди була одна мова, цивілізація розвивалася. Люди вірили в свою людську незламність. Вони хотіли керувати світом, не зважаючи на Бога. Таким чином, вони вирішили побудувати башту висотою до небес, як знак гордості і людської величі. Вони не потребували Бога. Люди й досі будують монументи, щоб возвеличити себе.

2. Господь розсіяв їх (5–9)

Бог бачив гордість і непокору людей, але Він не вбивав їх. Замість цього він розстроїв їх плани, змішавши їхні мови. Люди перестали розуміти один одного. Таким чином, вони розпоршилися по всій землі.

3. Новий план Бога (10–26)

Бог одразу ж почав свій новий план порятунку світу. Він хотів вибрати одну людину. Родовід Сима повторюється в цьому розділі ще раз, тому що він вказує на Авраама.

Молитва: Господь, допоможи нам коритися Твоєму слову замість будівництва “*вавилонських башт*”.

Одне слово: ВИКОРИСТОВУЙ СВОЇ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ СЛАВИ БОГА

ЗМОВУ ВИКРИТО

Дії 23:12–35

(27): Цього мужа, що його юдеї схопили були та хотіли забити, урятував я, із вояками прийшовши, довідавшись, що він римлянин

1. Клятва (12–15)

Сорок чоловік уклало таємну клятву, що не їстимуть і не питимуть, поки не вб'ють Павла. Вони попросили тисяцького послати Павла у синедріон на допит. Вони планували вчинити на нього засаду по дорозі на раду. Первосвященик погодився з їхнім планом. Коли релігійні лідери відмовилися покаятися чи прийняти волю Божу, вони стали слугами сатани. Здавалося, що Павло нізащо не вибереться з Єрусалиму живим.

2. На один крок ближче до Риму (16–35)

Син Павлової сестри розкрив змову і розповів про неї Павлу, а той направив його до тисяцького. Тисяцький таємно швидко організував військовий супровід і переправив Павла, римського громадянина, до Кесарії. Він написав лист правителю Феліксу, пояснюючи, що трапилося. Сатана не може зашкодити Божим планам. Павло наблизився до Риму ще на крок.

Молитва: Господи, Ти точно тримаєш моє життя та життя Твоїх слуг у Своїх долонях, доки не виконаєш Свій план.

Одне слово: БОЖОМУ ПЛАНУ НЕМОЖЛИВО ЗАШКОДИТИ

І БУДЕШ ТИ БЛАГОСЛОВЕННЯМ

Буття 11:27–12:9

(12:2,3) І народом великим тебе Я вчиню, і поблагословлю Я тебе, і звеличу ймення твоє, і будеш ти благословенням. І поблагословлю, хто тебе благословить, хто ж тебе проклинає, того прокляну. І благословляться в тобі всі племена землі!

1. Вийди зо своєї землі (11:27–12:1)

Аврам жив у світі, який знаходився під прокляттям. Його дружина не могла мати дітей. Їх життя проходило безглуздо і марно. Але Господь покликав Аврама. Він звелів йому залишити дім батька і йти в невідому землю.

2. І поблагословлю Я тебе (2–5)

Бог кличе людину не для того, щоб зробити її нещасною. Бог обіцяв Аврамові благословити його. Він пообіцяв породити від нього великий народ. Бог пообіцяв возвеличити його ймення. Господь виховував Аврама у вірі до того часу, доки він не став людиною з сильним внутрішнім характером. Господь обіцяв зробити Аврама джерелом благословення для всіх народів (Гал. 3:8,9). Бог благословляє нас, щоб ми були благословенням.

3. Жертівник для Господа (6–9)

Аврам повірив Божому слову і пішов. Після прибуття в Ханаан Господь з'явився йому і сказав: «Я дам оцей Край потомству твоєму». Аврам повірив Господу і поставив на тому місці жертівник. Він продовжував будувати жертівники і закликати ім'я Господнє. Вірою він перебував на землі обітованій, як на чужій, і проживав у наметах серед сильних ханаанеян.

Молитва: Господь, даруй мені сміливість жити вірою. Зроби мене джерелом благословення.

Одне слово: БОГ БЛАГОСЛОВИВ НАС БУТИ БЛАГОСЛОВЕННЯМ

ТИ СВДЧИТИМЕШ У РИМІ

Дії 22:30–23:11

(23:11): А наступної ночі став Господь перед ним і промовив: Будь бадьорий! Бо як в Єрусалимі про Мене ти свідчив, так треба тобі свідкувати й у Римі!

1. Павло свідчить у Єрусалимі (22:30–23:10)

Римляни заарештували Павла, але не знали, що з ним робити, бо він був римським громадянином. Вони привели його до синедріону. Він став перед людьми, відповідальними за смерть Ісуса. Його хотіли залякати, б'ючи без причини. З цієї несправедливості він запалав гнівом. Але Павло не хотів ув'язуватися у суперечку. І Бог дав йому мудрість. Коли він сповідав свою надію на воскресіння, зібрання розділилося через розбіжність релігійних поглядів. Завдяки вірі в Ісуса, Павло зміг перемогти страх і свідчити про Нього.

1. Будь бадьорий! (23:11)

Павло був самотнім. Він був засмучений. Здавалося, його візит до Єрусалиму був поразкою. Його народ був ворогом Ісуса. Але воскреслий Ісус відвідав його тієї ночі, підбадьорив його і дав обіцянку. Павло свідчатиме про Ісуса в Римі так, як свідчив у Єрусалимі.

Молитва: Господи, допоможи мені мати практичну віру у воскресіння та сміливість свідчити про Тебе.

Одне слово: БУДЬ БАДЬОРИЙ!

АВРАМ ЙДЕ В ЄГИПЕТ

Буття 12:10–13:4

(13:4): до місця жертовника, що він зробив там напочатку. І Аврам там прикликав Господне Ймення.

1. «Скажи ж, що сестра моя ти» (10–16)

Аврам пішов в Ханаан, тому що підкорився Божому слову. А в Єгипет він пішов, тому що через голод у нього виникли матеріальні проблеми. В Єгипті він не молився і не ставив жертовників. Він розробив егоїстичний план власного виживання (11–13). План Аврама спрацював, фараон вчинив йому добро заради Сари, у нього з'явилося майно (16). Але, в той же час, він втратив свою дружину і можливість народити дитину, а також втратив землю, що Господь обіцяв йому.

2. Аврам йде з Єгипту (12:17–13:4)

Аврам став жертвою свого нерозсудливої поведінки. Аврам не знав, що Господь є і в Єгипті, але Він перебував і там. Бог покарав фараона і весь його дім тяжкими карами. Фараон зрозумів причину свого нещастя, і повелів сім'ї Аврама покинути Єгипет разом з усім майном, що вони придбали. Аврам повернувся до того місця, де напочатку встановив жертовник і знову прикликав ім'я Господне. Це вказує, що він розкався і почав все спочатку. Бог допоміг Аврамові і благословив його, не дивлячись на його слабкості.

Молитва: Господь, допоможи мені сподіватися не на свої людські розрахунки, а на Тебе

Одне слово: БОЖА ЛЮДИНА ПОВИННА ЖИТИ ВІРОЮ

ПАВЛО, РИМСЬКИЙ ГРОМАДЯНИН

Дії 22:22–29

(28): Відповів на те тисяцький: За великі гроші громадянство оце я набув... А Павло відказав: А я в нім і родився!

1. Геть такого з землі! (22–24)

Коли Павло сказав юрбі, що Ісус послав його місіонером до язичників, натовп почав кидати пил у повітря та кричати: *“Геть такого з землі!”* Юдеї були обрані Богом стати царством священників, щоб повернути весь світ до пізнання Бога. Але вони відкинули Месію і свою місію. Вони стали інструментом сатани і вимагали смерті Божого слуги.

2. Римський громадянин (25–29)

Тисяцький звелів відвести Павла у фортецю і допитати його, щоб довідатися, з якої причини його так ненавиділи. Його розтягли для ремінних бичів, ставлячись до нього, як до юдейського собаки. Павло не злякався і не почав благати про помилування. Він сміливо запитав, яке право має тисяцький бичувати римського громадянина. Бог захищав його. Зрештою римське громадянство Павла привело його у Рим.

Молитва: Господи, злі люди ладні зробити будь-що, щоб придушити проповідь любові і милості. Допоможи мені не боятися, але вірити у Твій захист.

Одне слово: БОГ ЗАХИЩАЄ

АВРАМ І ЛОТ ПОДІЛЯЮТЬСЯ

Буття 13: 5–13

(8,9): І промовив до Лота Аврам: Нехай сварки не буде між мною та між тобою, і поміж пастухами моїми та поміж пастухами твоїми, бо близька ми рідня. Хіба не ввесь Край перед обличчям твоїм? Відділися від мене! Коли підеш ліворуч, то я піду праворуч, а як ти праворуч, то піду я ліворуч.

1. Бог благословив Аврама і Лота (5–9)

Аврам вийшов з Єгипту з каяттям у серці і з великим майном. Він довіряв Богові і повернувся до попереднього життя, коли ставив Господові жертovníки. Лот, його небіж, жив коло Аврама, але незалежно від нього. Через Аврама Лот також став багатим. Але виникла одна проблема — майна в них було так багато, що земля не вміщала його. Між їхніми пастухами почалися сварки, тому Аврам запропонував розділитись. Аврам запропонував Лотові вибирати першим. Лот скористався слушною нагодою, та вибрав плодороднішу землю. Але для Аврама відносини з Лотом були важливішими за придбання кращої землі.

2. Вибір Лота (10–13)

Йорданська околиця виглядала як поєднання райського саду та землі єгипетської. Тому Лот вибрав її і розташувався біля Содому. Про Содом тут згадано дві речі: по-перше, що він буде зруйнований, по-друге, що жителі содомські були дуже злі та грішні перед Господом. Егоїстичне рішення Лота здавалося незначним, але воно привело його до погибелі.

Молитва: Господь, допоможи мені довіряти Тобі і Твоїм благословенням, бережи мене від компромісів.

Одне слово: ЛЮДИ ПЕРЕД ВИБОРОМ МАЙНА

СВІДЧЕННЯ ПАВЛА В ЄРУСАЛИМІ

Дії 22:1–21

(15,16): Бо будеш ти свідком Йому перед усіма людьми про те, що ти бачив та чув! А тепер чого гаєшся? Уставай й охрестися, і обмий гріхи свої, прикликавши Ймення Його!

1. Павло завзято служить Богу (1–5)

Павло представився натовпу як їхній співвітчизник юдей. Він розповів людям те, що з ним сталося. Він докладно вивчав Закон, і служив Богу з завзяттям, будши переконаним, що служіння Ісуса – це секта. Він рішуче викорінював його.

2. зустріч з Ісусом (6–16)

По дорозі в Дамаск, де Павло хотів арештувати християн, йому явився воскреслий Ісус у великому світлі. Павло повалився на землю. Ісус сказав: *“Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш?”* Побожний юдей Ананія молився за нього, і зір Павла відновився. Бог вибрав його знати і виконувати волю Божу. Бог наказав йому бути свідком Воскреслого Христа і хреститися.

3. Особлива місія від Бога (17–21)

Павло розповів натовпу, як Ісус зустрів його в Єрусалимі і послав проповідувати Євангелію язичникам. Від слова *“язичники”* юрба зірвалася.

Молитва: Господи, Ти змінив ідейного вбивцю у пастиря для Твоєї отари. Зміни також і мене.

Одне слово: ІСУС КАЖЕ: *“ІДИ!”*

БОГ ЗМІЦНЮЄ АВРАМА

Буття 13:14–18

(14,15): І промовив Господь до Аврама, коли Лот розлучився із ним: Зведи очі свої, та поглянь із місця, де ти, на північ, і на південь, і на схід, і на захід, бо всю цю землю, яку бачиш, Я її дам навіки тобі та потомству твоєму.

1. Коли Лот розлучився (14а)

Після відділення Лота Аврам міг впасти в депресію. Він любив Лота, і, можливо, навіть піклувався про нього як про свого сина і свого матеріального і духовного спадкоємця. Разом вони пережили багато труднощів, але зараз Лот покидав його. Лот прийняв благородний вчинок Аврама, заявив про своє право на кращу землю і пішов.

2. І сказав Господь до Аврама ... (14б 18)

Під час кризи Господь не менше п'яти разів говорив до Аврама і нагадував йому Свою обіцянку. Зараз був один з таких випадків. Бог не допомагав Аврамові матеріально і не прагнув по-людськи його втішати. Хоча зараз Він не давав йому сина, але також не дозволив сидіти в місці відчаю. Господь сказав: *“Зведи очі твої і з місця, на якому ти тепер, на північ і на південь, і на схід і на захід, бо всю землю, яку бачиш, Я дам тобі та потомству твоєму навіки”*. Потім Бог велів йому пройти вздовж і вшир всієї землі. Аврам повірив Господу, послухався та й пішов до Хеврону. Там він поставив жертівника для подяки і поклоніння перед Господом.

Молитва: Господь, дякую за Твої обіцянки, які сильно зміцнюють моє серце.

Одне слово: БОЖЕ СЛОВО ДАЄ НАМ СИЛУ

АРЕШТ ПАВЛА

Дії 21:27–40

(27): А коли ті сім день закінчитися мали, то азійські юдеї, як побачили в храмі його, підбурили ввесь народ, та руки на нього наклали

1. Бунт (27–31)

Деякі азійські віруючі побачили Павла у храмі, коли він очищував себе за Законом, смиренно покоровившись юдейським віруючим. Вони схопили його і підбурили натовп, викрикуючи звинувачення проти нього. Його звинуватили у порушенні закону і хибно звинувачували у занечищенні храму, що він нібито привів туди язичника, Трохима. Все місто піднялося, і люди метушилися повсюди. Вони потягли Павла від храму і хотіли побити його до смерті.

2. Арешт Павла (32–40)

Римські воїни вбігли в натовп, заспокоїли його та врятували Павла, арештувавши його. Грецькою мовою Павло попросив у тисяцького дозволу говорити до розлюченого натовпу і отримав його. Павло не боявся. Вірою він переміг страх і знайшов можливість свідчити про Ісуса навіть тим, хто ненавидів його. Він заговорив до них їхньою мовою, і люди затихли.

Молитва: Господи, допоможи мені перемагати страх вірою і свідчити про Ісуса усім.

Одне слово: ЛЮБИ СВОЇХ ВОРОГІВ; СВДКУЙ ПРО ІСУСА

АВРАМ РЯТУЄ ЛОТА

Буття 14: 1–16

(14): І почув Аврам, що небіж його взятий у неволю, та й озброїв своїх вправних слуг, що в домі його народились, три сотні й вісімнадцять, і погнався до Дану.

1. Лот узятий в полон (1–12)

Царі, що жили навколо мертвого моря, були васалами Кедор–Лаомера з Еламу (сучасний Ірак). Після 12 років, п'ять царів, що жили в долині солоного моря, збунтувалися і вирішили позбавитися данини. Через рік Кедор–Лаомер зі своїми союзниками пройшов по всій країні і вразив багато держав. Він захопив все майно, що знайшов в Содомі й Гоморі і пішов. Лот опинився серед полонених.

2. Пастирське серце Аврама (13–16)

Аврам уникав воєн і не втручався в політику. Під час агресій він зберігав нейтралітет. Але звістка про захоплення Лота змусила його діяти. Він озброїв своїх рабів і переслідував ворогів до половини шляху до Харану. Вибравши розумну тактику, він вразив найсильнішого правителя близького сходу і врятував Лота. Аврам ризикував своїм життям. Цей випадок показує його пастирське серце.

Молитва: Господь, даруй мені пастирське серце, що справді піклується про ягнят.

Одне слово: ПАСТИРСЬКЕ СЕРЦЕ ДО ВПОДОБИ БОГОВІ

ДОПОВІДЬ ПАВЛА У ЄРУСАЛИМІ

Дії 21:17–26

(19): Поздоровивши ж їх, розповів він докладно, що Бог через служіння його вчинив між поганам

1. Павлова доповідь (17–19)

Павло прийшов до Єрусалиму, бо мав пастирське серце до свого народу, юдеїв. У нього було дві теми молитви щодо цього візиту.

1. Бути у безпеці від невіруючих юдеїв у Єрусалимі. 2. Щоб тамтешні брати прийняли принесену пожертву і язичницьких віруючих як своїх братів (Рим. 15:31). Він докладно розповів їм, що Бог через служіння його вчинив між язичниками.

2. Компромісний вчинок (20–26)

Старшини славили Бога. Проте багато юдейських братів досі критикували служіння язичникам. Старшини намагалися вирішити цю проблему компромісно. Вони попросили Павла приєднатися до 4 чоловік, які склали на себе обітницю, заплатити за них видатки і з ними принести жертву у храмі. Це мало б показати юдеям, що Павло поважає Закон. Павло покійно погодився. Він не дозволив людській гордості чи особистим почуттям відділити його від співробітників.

Молитва: Господи, допоможи мені не змагатися за першість, але шукати можливість приєднатись до Твоєї роботи.

Одне слово: ПОКІРНО РАДІЙ, БАЧАЧИ БОЖУ РОБОТУ

БЛАГОСЛОВЕННЯ МЕЛХИСЕДЕКА

Буття 14: 17–24

(19,20): І поблагословив він його та й промовив: Благословенний Аврам від Бога Всевишнього, що створив небо й землю. І благословенний Бог Всевишній, що видав у руки твої ворогів твоїх. І Аврам дав йому десятину зо всього.

1. Мелхиседек (18–20)

Аврам повертався після свого тріумфу з славою і здобичею. Він міг би сказати “Бог зберігає Свою обіцянку, дає мені землю і звеличує мое ім’я”, він міг би прагнути сили і багатства, яких вже майже досяг в перемозі. Він міг би втратити своє духовне бажання. Аврам потребував пастиря, тому Господь послав Мелхиседека, священика Бога Всевишнього (див. Євр. 7:1,2). Мелхиседек виніс вино і хліб, і розділив з Аврамом. Він благословив Аврама від імені Всевишнього Бога, Творця (Владика) неба і землі і джерела всякого благословення. Він прославив Всевишнього Бога за те, що він дарував Аврамові перемогу. Аврам віддав йому десятину з усього, на знак визнання Бога Своїм Царем.

2. Цар Содому (17, 21–24)

Цар Содому теж вийшов назустріч Авраму, але не щоб благословити його, а щоб спокусити багатством. Але Аврам не хотів багатства з Содому. Він хотів тільки Божого благословення.

Молитва: Господь, допоможи мені жити як Твій слуга і бажати тільки Твого благословення.

Одне слово: БЛАГОСЛОВЕН БОГ ВСЕВИШНІЙ

ЗА ІМ'Я ІСУСА

Дії 21:1–16

(13): А Павло відповів: Що робите ви, плачучи та серце мені розриваючи? Бо за Ім'я Господа Ісуса я готовий не тільки зв'язаним бути, а й померти в Єрусалимі!

1. На шляху до Єрусалиму (1–11)

Павло прямував до Єрусалиму, несучи пожертви від церков серед язичників тамтешнім віруючим. Він хотів посадити видіння світової місії у серцях обмежених юдейських братів та відчуття історії у серцях язичників. Після слізного прощання з ефеськими старшинами він відплив до Тиру. Там він зупинився у братів, які казали йому не йти до Єрусалиму. У Кесарії він зупинився у Пилипа благовісника. Туди прийшов пророк Агав, взяв Павлового пояса і показав, як у Єрусалимі юдеї зв'яжуть Павла та видадуть у руки язичників.

2. Готовий померти за Ім'я Ісуса (12–16)

Лука, який був з Павлом, та кесарійські учні благали його не йти до Єрусалиму. Але не могли вмовити його. Він був готовий померти за Ім'я Ісуса. Його друзі замовкли, сказавши: *“Нехай діється Божая воля!”* По тому вони зібралися та пішли з ним до Єрусалиму.

Молитва: Господи, допоможи нам любити Ісуса і Його місію. Росту мою віру до тих пір, поки я зможу зробити будь-що заради Імені Ісуса.

Одне слово: ГОТОВИЙ ПОМЕРТИ ЗА ІСУСА

ВІРА ЗАЛІЧУЄТЬСЯ В ПРАВЕДНІСТЬ

Буття 15:1–6

(6): І повірував Аврам Господеві, а Він залічив йому те в праведність.

1. Нагорода твоя вельми велика (1)

Після великої перемоги і ясного рішення відкидати політичні амбіції та багатство, Аврам повернувся додому та знову почав переживати про своє майбутнє. Лот повернувся до Содому. В серці Аврама з'явилися страх і почуття поразки. Але Господь зміцнив його Своім словом. Сам Господь є його щитом, його вірним захисником. Сам Господь є його вічною спадщиною і великою нагородою.

2. Таким буде потомство твоє! (2–6)

Аврам поставив перед Богом свою реальну проблему — він був бездітний. Для чого йому велика спадщина, якщо у нього немає сина, щоб успадкувати йому? Тоді Господь вивів Аврама з маленького, темного намету і велів подивитися на небо і порахувати мільярди зірок, що Творець Бог помістив там. Всемогутній Бог пообіцяв дати йому сина з його нутра. Потомство Аврама буде численним, як численні зірки на небі. Аврам повірив Богові, і небесний промінь просвітив його темне серце. Бог простив його страх і сумніви і допоміг відновити правильні відносини з Ним.

Молитва: Господь, Ти мій щит і велика нагорода.

Одне слово: ВІРА СТАВИТЬСЯ В ПРАВЕДНІСТЬ

БЛАЖЕННІШЕ ДАВАТИ

Дії 20:32–38

(35): Я вам усе показав, що, працюючи так, треба поміч давати слабим, та пам'ятати слова Господа Ісуса, бо Він Сам проказав: Блаженніше давати, ніж брати!

1. Доручаю вас Богові та слову благодаті Його (32)

Павло якнайкраще застерігав паству в Єфесі. Тепер Павло доручив Божу отару Богу та слову Його благодаті. Слово Бога збудує нас та дає спадщину серед усіх освячених. Слово Бога очищує та освячує нас. Бог у Своєму слові обіцяє нам *“спадщину нетлінну й непорочну та нев'янучу, заховану в небі для нас”* (1Пет.1:4).

2. Блаженне життя (33–38)

Павло поділився з єфеськими лідерами дорогоцінною таємницею перед тим, як розпочати слізне прощання. Він відкрив їм духовний секрет Ісуса: *“Блаженніше давати, ніж брати!”* Павло працював своїми руками, щоб забезпечити потреби свої та тих, хто був із ним. Він проповідував життя даяння і жив так, підкоряючись Ісусу. Ті, хто дають іншим, по-справжньому щасливі. Ті, хто намагаються щось отримати, завжди незадоволені та нещасні.

Молитва: Господи, дякую Тобі за спадщину, яку Ти бережеш для мене на небі. Дай мені слово благодаті і допоможи жити даючи.

Одне слово: БЕРИ ВІД БОГА, ДАВАЙ ІНШИМ

ЗАПОВІТ ВІЧНОЇ ДРУЖБИ

Буття 15: 7–21

(7): І промовив до нього: Я Господь, що вивів тебе з Уру халдейського, щоб дати тобі землю оцю, щоб став ти спадкоємець її.

1. Щоб дати тобі землю (7–16)

Коли в Аврама не було надії на спадкоємця, він зовсім не цікавився землею. Тепер же він вірив, що Господь дарує йому сина, але як його нащадки заволодіють землею? Навіть Аврам і Лот не могли жити разом на землі. Бог відповів Аврамові, і звелів приготувати церемонію, аби укласти заповіт. Аврам точно все виконав. При заході сонця, він міцно заснув і Господь відкрив йому грандіозний план. Нащадки Аврама довгий час будуть рабами в Єгипті, але Господь використовує їх страждання у рабстві, щоб зробити великим народом. Потім, в час Бога, Господь приведе їх назад у Ханаан, щоб здійснити суд над безбожними амореянами.

2. Заповіт, скріплений вогнем (7–21)

По заході сонця, Господь вразив полум'ям вогню розсічених тварин і скріпив заповіт дружби з Аврамом. Він пообіцяв дати йому землю від Єгипту аж до великої ріки Єфрату. (Рим. 4:13)

Молитва: Господь, дякую Тобі за те, що Ти знизився, щоб бути моїм другом і за те, що Ти зберігаєш Свої обіцянки.

Одне слово: ВЕЛИКИЙ БОЖИЙ ПЛАН

ПАСТИРІ ЦЕРКВИ БОЖОЇ

Дії 20:28–31

(28): Пильнуйте себе та всієї отари, в якій Святий Дух вас поставив єпископами, щоб пасти Церкву Божу, яку власною кров'ю набув Він

1. Пильнуйте себе (28а)

Відповідальні люди найперше повинні пильнувати себе. Ми можемо робити це, єднаючись з Ісусом, нашим Пастирем, через вивчення Біблії, покаяння, віру, прощення та допомогу і керівництво Святого Духа.

2. Будьте пастирями для Божої отари (28б–31)

Відповідальні за Божу Церкву повинні знати, що вона належить Богу, бо Він набув її власною Кров'ю. Він кличе людей бути пастирями для Його отари і озброює їх Святим Духом. Пастир має годувати отару, та захищати її від нападів сатани. Також він має захищати Божих ягнят від амбіційних людей усередині церкви, тих, хто намагається розколоти її і згуртувати послідовників навколо себе. Ми повинні бути духовно пильними та вартувати день і ніч, як Павло. Ми маємо воювати духовним мечем – Біблією і молитвою.

Молитва: Господи, допоможи мені мати близькі стосунки з Тобою, щоб бути пильним і добрим пастирем для Твоєї отари.

Одне слово: ДБАЙ ПРО ОТАРУ БОЖУ

ТИ БОГ, ЩО БАЧИТЬ МЕНЕ

Буття 16:1–16

(13): І назвала вона Ймення Господа, що мовив до неї: Ти Бог видіння! Бо сказала вона: Чи й тут я дивилась на Того, Хто бачить мене?

1. Нетерпіння — це невіра (1–4)

Аврам і Сара проявили нетерпіння по відношенню до Божого обіцянки. Сара знала, як сильно Аврам хотів сина. Вона сильно зневірилася через своє безпліддя і перестала молитися. Сара настільки любила Аврама, що, заради вирішення проблеми сина, пожертвувала своїми особистими жіночими почуттями. Коли Сара запропонувала Аврамові йти до Агар, він покійно погодився.

2. Послух — це віра (5–16)

Агар завагітніла і стала легковажити Сару. Сара, як господиня будинку, почала утискати свою служницю і Агар втекла від неї в пустелю. Господь зустрів її там і зміцнив Своєю обіцянкою. Бог дав їй направлення повернутися до своєї пані і жити в скрутному становищі. Агар повірила в Божу обіцянку і скорилася Його слову. Вірою в обіцянку Бога вона змогла витерпіти своє нелегке життя заради сина. Вона особисто зустріла Бога і сповідала свою віру, *“Чи й тут я дивилась на Того, Хто бачить мене”*.

Молитва: Господь, допоможи мені вчитися терпінню у вірі й молитві. Допоможи мені вірити Твоїм обіцянкам і коритися Твоєму слову.

Одне слово: КОРИСЯ БОГУ, ЯКИЙ БАЧИТЬ ТЕБЕ.

АБИ НО СКІНЧИТИ ДОРОГУ СВОЮ ТА СЛУЖІННЯ

Дії 20:22–27

(24): Але я ні про що не турбуюсь, і свого життя не вважаю для себе цінним, аби но скінчити дорогу свою та служіння, яке я одержав від Господа Ісуса, щоб засвідчити Євангелію благодаті Божої

1. “Кайдани та муки чекають мене” (22–24)

Павлове рішення йти до Єрусалиму не було звичайним. До цього його спонукав Святий Дух. Але у кожному місті Дух застерігав, що його чекають кайдани та муки. Незважаючи на це, Павло був упевнений, що має йти. Чому? Бо його єдиною темою молитви було закінчити місію, дану йому Господом Ісусом. Яка ж була у нього місія? Це було служіння свідчити про Євангелію Божої милості.

2. Об’являти усю волю Божу (25–27)

Павло знав, що ніколи більше не зустрине своїх ефеських ягнят на землі. Він зробив усе, що зміг, щоб об’явити їм усю волю Божу. Він вивчав з ними Біблію і говорив покаятися у гріхах. Тому відповідальність за прийняття чи неприйняття Христа і шляху істини лежала ефесянах.

Молитва: Господи, допоможи мені виконати місію, дану Тобою, приймати усі страждання і об’являти усю волю Божу.

Одне слово: ОБ’ЯВЛЯЙ УСЮ ВОЛЮ БОЖУ

З АВРАМА В АВРААМА

Буття 17: 1–8

(5): І не буде вже кликатись ім'я твоє: Аврам, але буде ім'я твоє: Авраам, бо вчинив Я тебе батьком багатьох народів.

1. “Ходи перед лицем Моїм” (1–3а)

Після народження Ізмаїла пройшло тринадцять років. Аврам прагнув бути хорошим батьком для нього. Він думав, що його проблема бездітності вже вирішена. Але він жив в компромісі та його серце не було цілком віддано Господеві. Тоді Господь з'явився йому і нагадав, що він є Бог Всемогутній і закликав його ходити не перед своїм сином і дружиною, а перед Богом. Тоді Аврам в каятті впав на своє обличчя.

2. “Але буде ім'я твоє: Авраам” (3б–8)

Аврам означає “*благородний батько*”, а Авраам означає “*батько народів*”. У Бога був великий план на життя Авраама. Він хотів поставити його батьком віри для всього світу, а не тільки батьком для одного сина. Живий Бог хотів поставити вічний завіт з ним. Бог покликав Авраама і благословив його, щоб через його нащадків стали благословенні всі народи. Бог хотів послати Спасителя світу через Авраама.

Молитва: Господь, допоможи мені ходити перед Тобою, і бути благословенням для світу.

Одне слово: БЛАГОСЛОВЛЮ ВСІ НАРОДИ

НАВЧАЮЧИ ПРО ПОКАЯННЯ І ВІРУ

Дії 20:13–21

(21): І я свідчив юдеям та гелленам, щоб вони перед Богом покаялись, та ввірували в Господа нашого Ісуса Христа

1. Прощальне зібрання у Мілеті (13–17)

Павло йшов до Єрусалиму, де його чекали небезпека і можлива смерть. Незважаючи на це, він поспішав туди. У Мілеті він зустрівся з старшинами ефеської церкви. Він хотів наостанок підбадьорити, застерегти та дати їм напрямок на майбутнє.

2. Вчити про покаяння і віру (18–21)

Павло працював у Єфесі зі сльозами і усією покорою, але його служіння не було для людей. Він служив Господу. Юдеї, Божий вибраний народ, стали ворогами Бога та зброєю сатани. Павло не змагався з ними за владу. Він покладався на Бога, терпів усе, навчав Євангелії, щоб люди навернулися до Бога з покаянням і вірили в Ісуса. Він був працюючим пастирем, який навчав Біблії публічно і один-на-один. Він не пропускав сказати нічого корисного.

Молитва: Господи, допоможи, щоб моє життя співпадало з моєю вірою. Допоможи мені старанно дбати про твій народ, навчаючи про покаяння і віру в Ісуса.

Одне слово: НАВЧАЙ ПРО ПОКАЯННЯ І ВІРУ В ІСУСА

ВІРА, ЯКА ПРИНОСИТЬ РАДІСТЬ

Римлянам 5:1–5

(З): І не тільки нею, але й хвалимося в утисках, знаючи, що утиски приносять терпеливість

1. Віра і мир (1–2)

Деякі люди вважають, що надійніше засновувати свої відносини з Богом на законі, а не на вірі. Але відносини, засновані на законі, діють тільки до тих пір, доки ми виконуємо закон. Гріх робить нас непокірними. Тому, якщо ми надіємося на закон, то насправді не маємо твердої основи. З іншого боку, віра приносить в нашу душу мир. Через віру ми вступаємо у стосунки любові з Богом, і стоїмо завдяки Його любові і благодаті.

2. Радість (2–5)

Віра дає нам справжню радість. Ми радіємо від того, що можемо поділитись Божою славою з іншими. Ми радіємо, коли стикаємося з труднощами в житті віри. Завдяки стражданням Божа присутність в нашому житті стає більш і більш явною. Через страждання в нас виховуються християнські якості і ми зміцнюємо свою надію на Бога. Ми радіємо, тому що Бог любить таких грішників як ми, і робить нас схожими на Ісуса Христа.

Молитва: Господи, дякую за мир і радість, які приходять від віри в Тебе.

Одне слово: ВІРА В БОГА ПРИНОСИТЬ ЛЮДИНІ МИР

ЖИТТЄДАЙНЕ ВИВЧЕННЯ БІБЛІЇ

Дії 20:7–12

(10): *Зійшов же Павло та до нього припав, і, обнявши його, проказав: Заспокойтесь, бо душа його в ньому!*

1. Довге зібрання (7–9)

Після свят Опрісноків у Филипах, Павло відплив до місця зустрічі місіонерської команди – Троади (5,6). Віруючі в Троаді радо чекали його. Павло проповідував на Богослужінні, та відчуваючи, що відвідує їх востаннє, проповідував до півночі.

2. “Заспокойтесь, бо душа його в ньому!” (10–12)

У горниці було спекотно, а від запалених світильників та присутніх людей ставало ще спекотніше. *“Юнак же один, Євтих на ім’я, сидів на вікні. Його обгорнув міцний сон, бо задовго Павло промовляв, і він сонний хитнувся, і додолу упав із третього поверху, і підняли його мертвого... Зійшов же Павло та до нього припав, і, обнявши його, проказав: “Заспокойтесь, бо душа його в ньому!”* По тому вони повечеряли, і Павло довго провадив бесіду, аж до досвітку. Віруючі були сильно втішені словом Бога і виявом його життєдайної сили.

Молитва: Господи, допоможи мені так добре вивчати Біблію, щоб я зміг проповідувати всю ніч.

Одне слово: СЛОВО БОГА ДАЄ ЖИТТЯ

БОГ ДОВОДИТЬ СВОЮ ЛЮБОВ

Римлянам 5:6–11

(8): А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками

1. Христос вмер за грішників (6–8)

Віра в Бога не є сліпою. Віра в Бога починається і закінчується з того, що Бог зробив для нас. Нам не потрібно вгадувати, чи любить нас Бог чи ні. Не можна сумніватись в Божій любові навіть перед лицем великих труднощів чи випробувань. Чому? Тому що Христос прийшов і помер на хресті за нас, коли ми ще були грішниками і ворогами Богу. Божя любов до нас взагалі не залежить від нашої праведності, тому що Божя любов абсолютна і безсумнівна.

2. “Спасемося життям Його” (9–11)

Бог використав смерть Свого Сина на хресті для того, щоб примирити нас із Собою, тому наша надія стає ще твердішою через воскресіння Його Сина. Ісусове воскресіння – це наше спасіння від влади гріха і смерті. Ісусове воскресіння – це наше спасіння від Божого суду і гніву. Ми можемо радіти в будь-яких ситуаціях через віру в Ісусову смерть і воскресіння з мертвих.

Молитва: Господи, я легко починаю сумніватись в Твоїй любові, а тому втрачаю надію на Твоє Царство. Допоможи мені пам’ятати, що Твоя любов безумовна, життєдайна і вічна.

Одне слово: БОГ ДОВОДИТЬ СВОЮ ЛЮБОВ

ВАЖЛИВА ПОДОРОЖ

Дії 20:1–6

(1): А як заколот стих, то Павло скликав учнів, і, потішивши та попросившись із ними, вибрався йти в Македонію

1. Потішивши учнів (1–3)

Бог сильно працював в Єфесі через Павлове служіння виховання учнів. Зараз Павло захотів повернутися в Єрусалим, по дорозі завітавши до Греції і Македонії. Він не втратив духу, навіть не зважаючи на те, що його життя було в небезпеці. Всюди, куди він приходив, він підбадьорював віруючих давати пожертву для Єрусалимської церкви щедро і з почуттям історії (1Кор. 8, Рим. 15). Він прибув до Коринту Греція і перебув там 3 місяці. Можливо, там він написав *“Послання до римлян”*.

2. Початок мандрівки до Сирії (4–6)

Дізнавшись про юдейську змову, Павло вирішив обрати наземний маршрут, а потім відпливти з Филипів. Це дало йому змогу допомогти македонським віруючим принести свої обіцяні пожертви. Він пішов до Єрусалиму принести пожертву, взявши з собою представників церков серед язичників в Європі і Малій Азії.

Молитва: Господи, допоможи нам міцно стояти у вірі і за все дякувати.

Одне слово: ПІДБАДЬОРЮЙ ІНШИХ ДЯКУВАТИ

ВАЖЛИВІСТЬ ОДНОГО ЖИТТЯ

Римлянам 5:12–14

(12): Тому то, як через одного чоловіка увійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили.

1. Гріх і смерть увійшли через одного чоловіка (12,13)

Світ не завжди був таким, як зараз. Фундаментальні принципи світу, в якому ми живемо, змінювались вже двічі через вчинок однієї людини. Гріх увійшов в світ через одного чоловіка, Адама, коли він свідомо не скорився Богу. Смерть увійшла у світ через гріх. Усі люди вмирають тому, що вони грішать. Навіть у часи, коли ще не було закону, коли люди не могли визначити, що є гріхом, він все одно діяв в людях, приносячи смерть. Найбільша проблема людства – це проблема гріха. Але смерть і гріх не назавжди.

2. Образ майбутнього (14)

Адам був образом Ісуса Христа. Один чоловік, Адам, привів гріх і смерть у світ. Закон не зміг змінити цього. Але один чоловік Ісус прийшов, щоб дати життя грішникам. Зараз у нас є вибір. Коли ми віримо в Ісуса і коримось Йому, ми переходимо зі світу гріха і смерті у світ благодаті і життя.

Молитва: Господи, допоможи мені твердо стояти в Ісусі. Використай моє життя, щоб привести всіх людей у світ Його благодаті.

Одне слово: ВАЖЛИВІСТЬ ОДНІЄЇ ЛЮДИНИ

ТУТ ГОСПОДЬ

Єзекііль 47:1–12 (Попередньо читайте 45–48)

(48:35): Навколо — вісімнадцять тисяч. А ім'я міста з того дня: "Тут Господь"

1. Коли ми повернемось (45,46)

Після повернення полонені мали розділити і знову заселити землю. В першу чергу треба було виділити землю для храму і священників (45:1–6). Для князя також було виділено певну землю у власність. Князь не повинен тиснути на свій народ, він має бути добрим пастирем. Нова земля мала стати місцем правосуддя і миру (45:7–12). Кожен приходитиме до Господа як грішник, якому необхідне прощення (45:13–25). В 46 розділі описано постанови щодо поклоніння, які вчать шанувати суботу і порядок служіння. Божий народ повинен мати страх Господній.

2. Ріка благословення (47:1–12)

Ріка, що тече від храму, нагадує ріку в Едемському саду, а також ріку, що тече від Божого престолу (Об. 22). Це ріка, що дає життя. Вона вздоровлює солону воду моря. На її берегах ростимуть дерева з їстівними плодами та цілющим листям. Слово і Дух, що течуть від Божого престолу, благословлять увесь світ.

Молитва: Господи, прийди і оселися посеред нас.

Одне слово: ТУТ ГОСПОДЬ

БОЖИЙ ДАР ЖИТТЯ

Римлянам 5:15–21

(21): щоб, як гріх панував через смерть, так само й благодать запанувала через праведність для життя вічного Ісусом Христом, Господом нашим

1. Дар благодаті – не переступ (15–17)

Адам порушив Божу заповідь. Таким простим переступом він зруйнував стосунки між Богом і людьми і впустив смерть у цей світ. Бог дав нам закон, щоб відкрити дійсну природу гріха. Але Бог дав дорогоцінний дар — Свого Сина Ісуса, щоб врятувати грішників. Це був дар благодаті для всіх людей. Це був дар праведності, яка робить усіх, хто прийняв її, виправданими перед Богом. Цей дар відновив розірвані стосунки між Богом і людьми.

2. Покірність, що дає життя (18–21)

Непокора Адама призвела до того, що усе людство попало під осуд. Ісус, хоч і є Сином Божим, мав навчитися покірності (Євр. 5:8). Його покірність проявилась на хресті. Ця покірність принесла пробачення гріхів і вічне життя усім, хто вірить в Нього. Гріх панує через смерть, але благодать панує через Ісуса Христа, щоб дати вічне життя усім, хто довіряє Йому.

Молитва: Господи, дякую за те, що Ти даєш життя. Допоможи мені приймати участь в Твоїй рятівній роботі через покору Тобі і Твоєму слову.

Одне слово: БЛАГОДАТЬ ПАНУЄ ДЛЯ ЖИТТЯ ВІЧНОГО

ПРИВІЛЕЇ ВІРНИХ СВЯЩЕНИКІВ

Єзекііль 44:1–31

(15): А священики — Левити, Садокові сини, що несли сторожу Моєї святині, коли Ізраїлеві сини зблудили були від Мене, вони наблизяться до Мене на службу Мені, і будуть стояти перед Моїм лицем, щоб приносити Мені лій та кров, говорить Господь Бог

1. Храмові вхід і вихід (1–9)

Хто може прийти у Божу присутність? Бог Сам увійшов через східну браму, тому цю браму зачинили назавжди. Його присутність наповнила храм славою. Усі інші мають приходити до храму так, як звелів Господь. Князь також повинен мати особистий вхід. Він може їсти в присутності Господа і вільно входити та виходити. Князь символізує Ісуса. Ісус сказав: *“Хто входить дверима, той вівцям пастух”*. Ісус – наш Князь і Пастир, Який веде Свій народ вузьким шляхом до життя.

2. Вірні і невірні священики (10–31)

Більшість священиків пішли на компроміс з ідолопоклонством. Але Садокові сини залишились вірними, навіть тоді коли Ізраїлеві сини зблудили від Бога. Тільки вони можуть служити Богу в святилищі (15,16). Вони повинні навчити людей, що чисте, а що нечисте. Сам Бог буде спадщиною для Своїх слуг.

Молитва: Господи, допоможи мені щодня приходити в Твою присутність через покаяння та віру.

Одне слово: БУДЬ ВІРНИМ, РОЗКАЙСЯ І ПРИЙДИ ДО ГОСПОДА

ЄДНАННЯ З ХРИСТОМ

Римлянам 6:1–10

(5): Бо коли ми з'єдналися подобою смерті Його, то з'єднаємось і подобою воскресіння

1. З'єднані з Христом подобою смерті Його (1–4)

Християнин — це той, хто поєднався з Христом. Іван хрестив водою на каяття, але Ісус хрестить Духом Святим. Ми вмираємо разом з Христом, коли розкаюємось і приймаємо смерть Ісуса за свої гріхи. Його Кров покриває усі наші гріхи. Тепер ми більше не раби гріха, тому що Своєю Кров'ю Ісус викупив нас з рабства. Тепер ми належимо Йому. Це тверда Божа обіцянка, і нам потрібно вірити їй.

2. З'єднані з Христом подобою Його воскресіння (5–10)

Якщо ми померли з Христом, то так само будемо і жити з Ним. Своєю всемогутньою силою Бог воскресив Ісуса з мертвих. Воскреслий Ісус переміг гріх і смерть, тепер Він хоче жити з нами, працювати в нас і через нас силою Свого воскресіння.

Молитва: Господи, ми не розуміємо цього таємничого єднання з Христом, але знаємо, що Твоя вічна любов, що вилилася в наші серця Духом Святим, єднає нас з Тобою.

Одне слово: ДУХОМ ПОЄДНАНИЙ З ХРИСТОМ

СЛАВА ПОВЕРНЕТЬСЯ В ХРАМ

Єзекіїль 43:1–27 (Попередньо читайте 40–42)

(43:7): І сказав Він мені: “Сину людський, це місце престолу Мого, і місце стіп Моїх ніг, де Я буду перебувати навіки посеред Ізраїлевих синів, не занечистить уже Ізраїлів дім святе Ім’я Мое, вони та їхні царі розпустою своєю та трупами їхніх царів при їхньому вмиранні!”

1. “Це місце престолу Мого” (1–12)

Найзаповітнішою мрією полонених було повернутися в Єрусалим і поклонитися Богу в Його храмі. Але, коли Єрусалим пав, храм теж було зруйновано (40:1). В 25-ий рік полону Єзекіїль бачив величне видіння нового храму, наповненого Божою славою. Коли ізраїльтяни відкинуть своїх мертвих ідолів і свій блуд (і фізичний, і духовний), Бог прийде і житиме зі Своїм народом навіки. Це пророцтво могло виконатися лише через Ісуса, бо лише Він може жити з нами вічно (Ів. 1:14; 2:19–22). Єзекіїль мав пророкувати про цей храм, щоб люди посоромилися своїх провин і розкаялися.

2. Жертовник (13–27)

Бог показав всю жахливість і серйозність гріха через систему жертвоприношень. Жертовник і криваві жертви вказують нам на Христа, Який став досконалою і остаточною жертвою за гріх. **Молитва:** Господи, Ти святий, а я — грішник. Очисти мене від моїх гріхів і оселися в моєму серці.

Одне слово: БОГ ЖИВЕ СЕРЕД ПРОБАЧЕНИХ ГРІШНИКІВ

ВІДДАВАЙТЕ СЕБЕ БОГОВІ

Римлянам 6:11–14

(13б): але віддавайте себе Богові, як ожилих із мертвих, а члени ваші Богові за знаряддя праведности

1. “Нехай не панує гріх” (11,12)

Наше поєднання з Христом не є бездіяльним. Ці вірші містять ряд повелінь, яким ми маємо коритися. В нас розпочинається духовна боротьба, тому що покора не дається природнім шляхом. Павло називає життя віри “добрим змагом” (2Тим.4:7). Ми живемо у смертних тілах, підвладних гріху і тлінню. Єднання з Христом не означає, що боротьба закінчилася, а навпаки, що вона якраз почалася. Ми маємо завжди стверджуватися в тому факті, що ми вже вмерли для гріха. Особливо це необхідно робити тоді, коли наші грішні бажання змушують нас заперечувати це. Ми живемо не для гріха, а лише для Бога.

2. Знаряддя праведності (13,14)

Коли ми були рабами гріха, то думали, що вільно використовуємо свої члени у власних цілях, тоді як насправді ми були знаряддями неправди. Зараз ми належимо Ісусу. Тому своє серце, голову, руки, ноги і кожну частину тіла ми маємо присвятити Йому. З цього часу починається війна, де нема нейтральної території. Христос звільняє нас від сатани для того, щоб Бог міг використовувати нас. Ми стаємо вільними тільки тоді, коли активно присвячуємо себе Божій справі.

Молитва: Господи, використай мене знаряддям праведності і миру.

Одне слово: ВІДДАВАЙТЕ СЕБЕ БОГОВІ

"І ЗВЕЛИЧУСЯ, І ПОКАЖУ СВОЮ СВЯТИСТЬ"

Єзекіїль 38:1–39:29

*(38:23): І звеличуся, і покажу Свою святість, і буду пізнаний на очах численних народів, і вони пізнають, що Я Господь!***1. Пророцтво проти Гога (38:1–23)**

Події, описані в цьому розділі, відносяться до страшного суду. Тут "Ізраїль" – це Ізраїль Нового Заповіту, викуплений Богом народ. Війна, про яку тут йдеться, – це паралель до останньої битви, описаної в книзі Об'явлення, 20. Це кінець історії, коли правитель цього світу зазнає остаточної поразки, а Боже Царство прийде навіки. Напад має відбутись, коли земля буде спокійна і безпечна (8,11). Тоді прокинеться Божа ревність (18), станеться великий землетрус і усе творіння на землі затремтить. Господь вчинить Свій суд над Гогом і всіма народами, які прийдуть із ним. Він явить Свою велич і святість і людям, і ангелам.

2. Відновлення Ізраїлю (39:1–29)

Усіх, хто прийде з Гогом та Магогом, буде знищено. Але усіх тих, хто залишиться вірним Богові, буде піднесено. В кінці вони забудуть своє посоромлення і провини навіки. Бог звільнить їх від страхів, збере їх в мирі і вилле на них Духа Святого. Це жива надія Небесного Царства.

Молитва: Господи, нехай прийде Царство Твоє на землю.**Одне слово:** БОГ СВЯТИЙ І ВСЕМОГУТНІЙ

ПОСЛУХ ВІД СЕРЦЯ

Римлянам 6:15–18

(17): Тож дяка Богові, що ви, будвши рабами гріха, від серця послухались того роду науки, якому ви себе віддали

1. Раби того, кого слухаєтесь (15,16)

Невже свобода від закону дає нам право грішити? Звісно ж ні. Не потрібно обманювати себе. Ми раби того, кого слухаємось. Якщо я керуюся своїми грішними бажаннями і роблю щось тому, що того бажає моя грішна природа, то це не свобода. Це рабство. Привабливо думати, що ми чинимо так, як хочеться нам. Але так не буває. Кожна людина належить чи Богу чи сатані. Послух не з'являється сам по собі. Навіть Ісус вчився слухняності (Євр.5:8). Щоб коритися Богу, необхідне рішення віри.

2. Слухайтеся Бога від серця (17,18)

Ісус звільнив нас від рабства гріха, щоб ми з радістю від серця корились Богу. Він не хоче поверхової формальної покори, як скорився батьку старший брат в одній з Ісусових оповідей (Лук.15:11–32). Він хоче, щоб ми корились Євангелії від всього серця. Він хоче, щоб ми жили як Його улюблені діти, а не як раби, що завжди жаліються. Слова “від серця” означають “від всього серця”.

Молитва: Господи, я люблю Тебе. Нехай моє серце буде сповнене Твоєї любові і радості, щоб я слухався Тебе від серця.

Одне слово: ПОСЛУХ ВІД СЕРЦЯ

ДОЛИНА СУХИХ КІСТОК

Єзекііль 37:1–28

(2,3): І Він обвів мене біля них навколо, аж ось їх дуже багато на поверхні долини, і ось вони стали дуже сухі! І сказав Він мені: Сину людський, чи оживуть оці кістки? А я відказав: Господи Боже, Ти знаєш!

1. “Сухі кістки, послухайте слова Господнього!” (1–14)

У видінні Єзекііль побачив долину, повну сухих кісток полеглої армії. Вона символізувала безнадію, в якій опинилися ізраїльські полонені. Бог наказав Єзекіїлю пророкувати про ці кістки, щоб слово Бога повернуло їх до життя. Кістки дійсно ожили. Бог – Творець, Який оживляє мертвих. Його слово закликає нас, мертвих у гріхах, перейти від смерті до життя (Ів. 5:24).

2. Один народ, один Цар (15–28)

Боже слово через Єзекіїля стало посланням надії до полонених, які вже її втратили. Народ, який було розділено після правління Соломона і який зараз страждав у Вавилонському полоні, мав відновитися і знову об'єднатися. Обіцяний Месія, нащадок Давида, посяде на троні. Це пророцтво про Месіанське царство Ісуса, коли буде один пастир і одна отара. Бог мав надію, що через Свій народ Він знову прославиться як святий Бог.

Молитва: Господи, я був мертвий у гріхах, але Твоє слово повернуло мене до життя. Я надіюся лиш на Тебе.

Одне слово: СУХІ КІСТКИ ОЖИВУТЬ

ЗАПЛАТА ЗА ГРІХ І ДАР БОЖИЙ

Римлянам 6:19–23

(23): Бо заплата за гріх смерть, а дар Божий вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашим!

1. Результати життя по плоті (19а,20,23а)

Коли ми жили по плоті, без Бога, то думали, що були вільними. Ми дійсно були вільними, але вільними від праведності. Насправді ми були рабами наших почуттів і бажань. Який же плід ми мали тоді? Ми жили в нечистоті і беззаконні, чинили такі справи, яких нині соромимося. В кінці кінців ми б і отримали ту заплату, якої заслугоували, — смерть.

2. Переваги бути рабом Божим (22,23б)

Ми куплені Кров'ю Ісуса і звільнені від вимог наглядача — гріха. Зараз ми належимо Богу. Багатьом з нас ще далеко до святості. Але подібно до того, як раніше ми все більше і більше грузнули в своїх грішних звичках, так і зараз ми маємо все більше і більше рости в святості і наближатися до Бога. Плід життя Божого раба є святість. Ми отримуємо вічне життя і Царство Бога як дар.

Молитва: Господи, допоможи мені сьогодні скинути кайдани гріха. Допоможи мені рости в образі Ісуса і наближатись до Тебе все ближче і ближче кожного дня.

Одне слово: ДАР БОЖИЙ — ВІЧНЕ ЖИТТЯ

І ДАМ ВАМ НОВЕ СЕРЦЕ

Єзекіїль 35:1–36:38

(36:26): І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті

1. Пророцтво проти Едому (35:1–15)

Едомляни діяли так, ніби Бога немає. Скориставшись нагодою, вони пригноблювали Божий народ в час їхнього нещастя. Проте наступними в черзі будуть вони.

2. “Для святого Свого Ймення” (36:1–23)

Бог говорив до спустілих гір Ізраїлевих. Вони показували, як Бог сумує за Своїм розсіяним народом. Він вислав ізраїльтян з їхньої землі через гріхи. Але Богу було шкода, що Його святе Ім'я зневажається всюди, куди вони приходили. Вони були нікому не потрібні. Але Бог явить їм Своє милосердя і поверне їх додому заради святого Свого Ймення.

3. “І дам вам нове серце” (24–38)

Бог обіцяв дати Своему народові нове серце. Він очистить людей і пошле їм Свого Духа, щоб вони могли жити як благословенний святий народ і царство священиків. Ісус прийшов, щоб виконати цю обіцянку.

Молитва: Господи, я був непотрібним через свої гріхи. Дякую за те, що Ти забрав моє серце із каменю і дав мені серце із плоті, яке може любити Тебе і Твій народ.

Одне слово: НОВЕ СЕРЦЕ, ЯКЕ ЛЮБИТЬ І СЛАВИТЬ ГОСПОДА

ЩОБ ПРИНОСИТИ ПЛІД БОГОВІ

Римлянам 7:1–6

(4): Так, мої браття, і ви вмерли для Закону через тіло Христове, щоб належати вам іншому, Воскреслому з мертвих, щоб приносити плід Богові

1. В шлюбі з Законом (1–3)

Павло був фарисеєм. Він звертається до тих, хто намагається, як і він в минулому, вирішити свою життєву проблему за допомогою самоконтролю. Коли Павло був у шлюбі з Законом, то дійшов висновку, що Закон не може змінити грішну природу людини. Навпаки, Закон – це дуже вибагливий наглядач, і наша грішна природа повстає проти нього. Коли Павло жив під Законом, ним керувала його грішна природа, і він приносив плоди смерті.

2. В шлюбі з Благодаттю (4–6)

За Законом шлюб вважається дійсним доти, доки не помре один з подружньої пари, тоді інший вважається вільним. Ми померли з Христом і таким чином звільнились від Закону. Ми з'єдналися з Христом в Його смерті і воскресінні і належимо Йому. Коли ми належимо Христу, Його Дух творить в нас плоди, які прославляють Бога і приносять радість і мир в наше життя. Тепер ми вільні і можемо служити обновленням духу.

Молитва: Господи, Ти помер за мене і звільнив мене від гріха і смерті. Тепер я належу Тобі. Працюй в мені Твоїм Духом, щоб я приносив Богу гарні плоди.

Одне слово: ХРИСТОС – МІЙ СПРАВЖНИЙ МУЖ

СПРАВЖНІЙ ПАСТИР

Єзекіїль 34:1–31

(23): І поставлю над ними одного пастиря, і він буде їх пасти, раба Мого Давида, він їх буде пасти, і він їм буде за пастиря!

1. Засторога лінивим та егоїстичним пастирям (1–10)

Бог застерігає пастирів, які піклуються лише про себе. Пастирі Ізраїлю були егоїстичними – вони їли жир, вдягали вовну і різали кращих овець. Вони були надто лінові, щоб піклуватись про слабких, хворих чи заблудлих овець. Як же страждали вівці при таких пастирях!

2. Бог Сам пастиме стадо (11–19)

Бог врятує Своїх овець: позбирає з тих місць, де вони були розпо-рошені, і приведе на добрі пасовища. Він вирішить усі непорозу-міння проміж вівцями і правитиме над ними зі справедливістю.

3. Один пастир, Давид (20–31)

Бог обіцяв послати доброго пастиря, нащадка царя Давида, щоб пасти Божий народ. Він послав Ісуса, Який став добрим Пасти-рем (Ів. 10:11). Ніхто інший не може бути Добрим Пастирем, який дає мир і радість усім, хто розкаявся і повірить.

Молитва: Господи, дякую за мого Доброго Пастиря, Ісуса. Нав-чи мене Його пастирського серця до Твого стада.

Одне слово: БОГ – НАШ ПАСТИР

ЗАКОН СВЯТИЙ

Римлянам 7:7–13

(13): Тож чи добре стало мені смертю? Зовсім ні! Але гріх, щоб стати гріхом, приніс мені смерть добром, щоб гріх став міцно грішний через заповідь

1. Гріх пізнається через Закон (7,8)

В десятій заповіді сказано: “не жадай”. Це єдина заповідь, яка стосується безпосередньо наших внутрішніх бажань. Людина, яку добре виховали, може утриматись від крадіжок, але не може втримати своє серце від заздрості. Павло був здібним і самоправедним фарисеєм, але він усвідомив, що його серце переповнене мирськими амбіціями і грішними бажаннями. Він усвідомлював себе грішником. Він був у розпачі, бо не міг вирішити свою проблему гріха. Але після цього він зустрівся з Христом.

2. Заповідь свята (9–13)

Бог праведний, а Його Закон святий і добрий. Але Закон не має сили, щоб очистити людське серце і життя від гріха. Закон лише висуває вимоги, які неможливо виконати. Тому людина, яка намагається за допомогою Закону досягти праведності, усвідомить лиш те, наскільки вона грішна. Павло говорить прямо: “Гріх, узявши причину від заповіді, звів мене, і нею вмертвив”. Закон викриває гріх. Бог використовує Закон, щоб допомогти людям усвідомити свої гріхи, але Закон не може вирішити нашу проблему гріха.

Молитва: Господи, я визнаю, що я грішник, і не можу допомогти собі сам. Дякую за прощення через Кров Ісуса.

Одне слово: НАЗИВАЙ ГРІХ ГРІХОМ

БОГ ХОЧЕ, ЩОБ УСІ ЛЮДИ СПАСЛИСЯ

Єзекііль 33:1–33

(11): Скажи їм Як живий Я, говорить Господь Бог, не прагну смерти несправедливого, а тільки щоб вернути несправедливого з дороги його, і буде він жити! Навернітьсся, навернітьсся з ваших злих доріг, і нащо вам умирати, доме Ізраїлів?

1. Вартовий (1–20)

Вартовий мусить попереджувати людей про небезпеку. Якщо він того не зробить, то буде відповідальний за кров загиблих. Божий слуга – це вартовий. Він має вчити Божому слову і застерігати людей, щоб вони покалися і залишили свої гріхи. Хто ж має почути Боже застереження? Усі. Ніхто не спасеться минулими заслугами, ми повинні зберегти свою віру до кінця. Якщо ми покладаємося на власну праведність і відвертаємося від Бога, то загинемо, не залежно від того, наскільки праведними ми були раніше. Але якщо ми покаємося і обернемося до Бога, то житимемо, не залежно від того, скільки гріхів ми вчинили в минулому.

2. Чому впав Єрусалим (21–33)

Єрусалим впав через те, що люди не корилися Божому закону. Вцілілі мешканці вважали, що мають більше можливостей опанувати обіцяну землю, ніж Авраам. Але, на відміну від Авраама, вони робили всякі нечисті і грішні справи. Всі їх надії загинуть, якщо вони не покладуть свою надію лише в Богові. Вони мали Божого слугу за красногосого і доброго музиканта, який розважає їх. Їм подобалось вивчати Біблію, проте вони ніколи не корились Божому Слову.

Молитва: Господи, допоможи мені бути вірним вчителем Біблії, допоможи Твоєму народові чути і коритися Твоєму слову.

Одне слово: БОГ ХОЧЕ, ЩОБ УСІ ЛЮДИ СПАСЛИСЬ

"ХТО МЕНЕ ВИЗВОЛИТЬ?"

Римлянам 7:14–25

(24,25): Нещасна я людина! Хто мене визволить від тіла цієї смерті? Дякую Богові через Ісуса Христа, Господа нашого. Тому то я сам служу розумом Законові Божому, але тілом закону гріховному...

1. "Проданий під гріх" (14–20)

Чи говорить Павло в цьому уривку про своє життя до того як став християнином? Ні, він пише про сьогоденну проблему, тому що це дилема людського життя. Кожна людина і добра і лиха одночасно. Лише Бог добрий. Закон духовний, і якщо ми не порушуємо його, то вільні. Через гріх Адама цим світом керує сатана, і ми знаходимось в рабстві гріха. (Ісус назвав сатану "князем світу цього" Ів.14:30). І доки я живу в плоті, я расту через боротьбу з моєю грішною природою.

2. Два закони, що діють всередині (21–25)

Кожна людина і добра, і лиха одночасно. Я створений за образом Бога, тому знаходжу задоволення в Божому Законі. Але в мене всередині діє й інший закон – закон грішної природи. В мене немає сил перемогти його. Хто визволить мене? Лише Ісус, Який помер і воскрес, щоб врятувати мене. Я маю надіятися на Нього кожен день. Перед тим, як Павло пізнав Ісуса, він страждав через гріх і жив у поразці. Але після навернення Павло боровся з гріхом і отримав перемогу, свободу і мир в Ісусі.

Молитва: Господи, дякую Тобі за Ісуса Христа. Я проголошую свободу, яку Ісус купив мені Своєю Кров'ю.

Одне слово: ІСУС ЗВІЛЬНИВ МЕНЕ

МОГУТНІЙ ВПАДЕ

Єзекііль 31:1–32:32

(31:18): До кого став ти так подібний у славі та в великості серед еденських дерев? І будеш ти знижений з еденськими деревами до підземного краю, посеред необрізанців будеш лежати з пробитими мечем. Це фараон та все многолюдство його, говорить Господь Бог

1. Кедр Ливанський (31:1–18)

Бог благословив фараонове царство, щоб воно зростало і підіймалося над усім світом, як високе дерево. В порівнянні із ним навіть дерева Едему були маленькими. Але Єгипет став гордим і не дякував Богу. Тому Бог віддав його в руку сильного з народів. Єгипет буде повалено і всі народи землі жахнуться від його падіння. Хоча він був таким величним за життя, проте лежатиме серед необрізанців. Тут необрізанці – це духовно мертві люди, люди без живої надії.

2. Жалобна пісня про фараона (32:1–32)

Фараон був подібний до лева чи крокодила, але його упіймають в тенета і покинуть помирати. Єгипет впаде під мечем Вавилону (11) і приєднається до інших народів – Ассирії, Еламу та ін., що загинули через свої гріхи.

Молитва: Господи Вседержителю, допоможи мені не задрити гордим, але довіряти Твоїй справедливості. Допоможи Україні розкаятися, щоб Ти підняв нас.

Одне слово: ГОРДІ ПОПАДАЮТЬ

"НЕМАЄ ТЕПЕР ЖОДНОГО ОСУДУ"

Римлянам 8:1–4

(1): Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить у Христі Ісусі не за тілом, а за духом

1. "Тож..." (2)

Для тих, хто живе в Ісусі Христі, нема жодного осуду. Яка ж це чудова новина! Коли ми скромно приходимо до Ісуса з розкаянням у серці, покладаючись лише на Його благодать, то отримуємо прощення і перебуваємо в Ісусі Христі. Вірою ми з'єдналися з Ним у Його смерті і воскресінні. У Христі ми можемо бути впевненими, що Бог не засуджує нас. Тому і ми не повинні засуджувати себе і переживати, якщо нас засуджують інші.

2. Чого не зміг зробити Закон, зробив Бог (2–4)

Закон не мав сили звільнити нас від гріха, навпаки, лише більше зв'язував нас, тому що наша грішна людська природа не мала сили коритись вимогам закону. Але Ісус прийшов у подобі гріховного тіла і приніс Себе в жертву за гріх. Ісус виконав вимоги праведного Бога, коли помер на хресті за гріхи світу. Він виконав Закон, коли скорився навіть до смерті на хресті. Він звільнив нас від гріха, щоб тепер ми жили за духом.

Молитва: Господи, дякую Тобі за те, що Ти забрав мою провину і осуд і звільнив мене, щоб я жив за духом.

Одне слово: В ХРИСТІ НЕМАЄ ОСУДУ

ОЧЕРЕТЯНА ПАЛИЦЯ

Єзекііль 29:1–30:26

(29:16): І не буде вже воно для Ізраїлевого дому надією, яка пригадувала б беззаконня, коли вони, зверталися до нього. І пізнають вони що Я Господь Бог!

1. Господь проти Єгипту (29:1–21)

Єгипет був символом безпеки для багатьох ізраїльтян. Ізраїльтяни сподівалися, що Єгипет спасе їх від Вавилону (Іса. 36:6). Але Єгипет був ненадійною підтримкою — як та зламана очеретина. Він був марною надією, тому Бог ще раз вчив Свій народ покладатися на Нього, а не на Єгипет (16). Бог використає меч Вавилону, щоб весь світ побачив безсилля Єгипту. Коли Бог зруйнує Єгипет, Він виростить ріг в дому Ізраїлевому (21). Цей ріг — символ Месії.

2. Жалобна пісня про Єгипет (30:1–26)

Єгипет і всі його союзники в Північній Африці — “від Мігдолу аж до Севене”, — всі падуть від меча. Бог вкладе Свого меча в руку царю вавилонському. Бог керує світовою історією. Єгиптяни, ізраїльтяни і всі люди землі пізнають, що Бог Ізраїлю — це Бог над усією землею (29:6,9,16,21; 30:8,19,25,26).

Молитва: Господи, я уповаю лише на Тебе і на Твої обіцянки. Дай мені мудрості, щоб уникати оманливої мирської безпеки.

Одне слово: ПАМ'ЯТАЙ, ЩО ГОСПОДЬ — БОГ. НАДІЙСЯ ЛИШ НА НЬОГО

ДВА ВИДИ ДУМОК

Римлянам 8:5–8

(6): Бо думка тілесна – то смерть, а думка духовна – життя та мир

1. Думка тілесна (5а,6а,7,8)

Тілесні думки засновані на бажаннях плоті. Бог створив людину, давши їй і тіло, і дух, і сказав: *“Вельми добре”*. Але насамперед ми маємо шукати Божої праведності (Мат. 6:33). Бог засмучений коли ми піклуємось лише про сімейний затишок, насолоди і власне тіло, забуваючи при цьому Бога (Лк. 17:27; Бут. 6:6). Тілесні думки ворожі Богу, тому людина, яка мислить тілесно, не може ні скоритися, ні догодити Богу.

2. Думка духовна (5б,6б)

Думки, якими керує Дух, сповнені життя та миру. Божий Дух керує нами, даючи життя і мир, коли ми засновуємо своє життя в Христі і перебуваємо в Ньому. Тому ми маємо шукати того, чого бажає Бог і що догодить Йому.

Молитва: Господи, прости мене за те, що більшу частину часу мої думки зайняті тілесними речами. Навчи мене ходити з Тобою і водитись Твоїм Духом.

Одне слово: ДУМАЙ ПРО ДУХОВНЕ

ПАДІННЯ КРАСИ І ГОРДОСТІ

Єзекіїль 26:1–28:26

(28:25): Так говорить Господь Бог: Коли Я позбираю Ізраїлів дім із народів, між якими вони розпорошені, то Я покажу на ньому Свою святість на очах народів, і вони осядуть на землі своїй, яку Я дав Своєму рабові Якову

1. Тир буде зруйновано (26:1–21)

Тир був столицею Фінікії і розташовувався на острові. Це був один з наймогутніших сусідів Ізраїлю. Його торговці зловтішалися з падіння Єрусалиму, бо вбачали в цьому для себе зиск. За це Бог пошле вавилонян, щоб ті захопили і зруйнували Тир.

2. Жалобна пісня про Тир (27:1–28:19)

Тир був гарним містом, його мешканці насолоджувались найвишуканішими розкошами, які тільки міг запропонувати світ. Його цар був піднесений, ніби бог. Єзекіїль порівнює Тир з величним кораблем (1–9), який ось-ось загине, а його царя — з ангелом, що був скинутий на землю. Люди покладають надію на статки та красу, але насправді ми можемо надіятися лише на суверенного Господа.

3. Божа обітниця Ізраїлю (28:20–26)

Зруйнування, що спіткало ізраїльський народ, а також їхні страждання у вигнанні, були наслідками їхнього гріха. Усі сусіди зловтішалися з їх падіння. Але Бог упокорить усіх сусідів Ізраїлю, щоб Його народ жив в мирі, коли Господь відновить його.

Молитва: Господи, допоможи нам надіятися тільки на Твою святість та милість, а не на статки чи красу.

Одне слово: ПЕРЕД ЗАГИБЕЛЛЮ ГОРДІСТЬ БУВАЄ

КОЛИ ДУХ БОЖИЙ ЖИВЕ В ВАС

Римлянам 8:9–11

(11): А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас

1. Божий Дух живе в нас (9,10)

Якщо ми християни, то в нас живе Божий Дух. Ніхто не може стати християнином без роботи Духа Святого (Ів. 3:3). Кожен, хто не має Духа Христового, не належить Христу. Наші фізичні тіла смертні. Через гріх в нас діє смерть, але також в нас діє і Божий Дух. Ми маємо вчитися коритись Його м'яким порадам, і не слухатися порад грішної природи. Тоді ми житимемо по Духу.

2. Оживляюча сила Духа (11)

В нас живе той же Дух, що воскресив Ісуса з мертвих. Він не пасивний, а активно діє в нас, щоб дати нам Боже життя. Діючи в нас, Він поступово змінює нас в образ Ісуса і веде до Небесного Царства. Вічне життя починається тут і зараз, коли Божий Дух приходить і поселяється в нас. Він дає життя нашим смертним тілам зараз і навіки.

Молитва: Господи, я слабкий, та Ти сильний. Я був мертвим через гріх, але зараз живу в Христі. Веди мене Твоїм Духом, доки образ Ісуса не буде відновлено в мені.

Одне слово: В МЕНІ ЖИВЕ ДУХ, ЯКИЙ ВОСКРЕСИВ ХРИСТА З МЕРТВИХ

"БО ТАКА БОЖА ВОЛЯ ПРО ВАС"

1–Солунян 5:12–28

(16–18) (ці вірші необхідно вивчити напам'ять) Завжди радійте! Безперестанку молитесь! Подяку складайте за все, бо така Божя воля про вас у Христі Ісусі.

1. Любіть і шануйте один одного (12–15)

Ці вірші включають заключне повчання Павла для віруючих. Він каже їм і нам, як ми повинні відноситися один до одного і яким має бути наше внутрішнє життя. Для віруючих соромно зневажати один одного. Ми повинні любити і поважати наших пастирів, співробітників і агнців. Наші відносини з ними не повинні бути поверхневими. Ми повинні знати сильні і слабкі сторони братів і сестер, щоб втішати, підтримувати і бажати їм добра.

2. "За все дякуйте" (16–28)

Нелегко бути радісним і за все дякувати за будь-яких обставин. Але, якщо ми безперестанку молимося, опираючись на Святого Духа, тримаємося доброго і уникаємо злого, зберігаємо слово Бога, то Бог Сам буде працювати в нас, щоб освячувати нас. Вірний Той, Хто нас кличе.

Молитва: Господь, Ти вірний; допоможи мені безперестанку молитися, завжди радіти, любити і поважати інших.

Одне слово: ЦЕ БОЖА ВОЛЯ ДЛЯ МЕНЕ

СПІВСПАДКОЄМЦІ ХРИСТОВІ

Римлянам 8:12–17

(17): А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, коли тільки разом із Ним ми терпимо, щоб разом із Ним і прославитись

1. Наш борг (12–14)

Іноді ми дуримо самих себе, коли думаємо, що в боргу перед своїм тілом і маємо шукати для нього насолод. Ми говоримо: “Все, з мене досить, треба перепочити”. Але насправді ми маємо лише один борг – це борг Богу, Який створив нас і викупив Кров’ю Ісуса Христа. Кінцем тілесного життя є смерть, тому що наше тіло смертне. Але коли ми духом умиртвляємо діла тілесні, то житимемо.

2. Не раби, а сини (15–17)

Раб гріха живе в страхові. Сатана тримає нас своєю силою через страх (Євр. 2:14,15; Лк. 1:74,75). Але Дух Божий веде нас до життя і миру. Коли ми стаємо дітьми Божими, в нас поселяється Його Дух, Який свідчить нам, що ми – діти Божі. Тому ми також і спадкоємці Божі, і співспадкоємці Христові. Ми маємо привілей розділити Христові страждання, щоб потім розділити Його славу.

Молитва: Господи, дякую за те, що Ти звільнив мене від страху. Я хочу розділити страждання і славу Христові.

Одне слово: НЕ СТРАХ, А СИНІВСТВО, СТРАЖДАННЯ І СЛАВА

СИНИ ДНЯ

1–Солунян 5:1–11

(8): А ми, що належимо дневі, будьмо тверезі, зодягнувшись в броню віри й любови, та в шолом надії спасіння

1. “Як злодій вночі” (1–3)

Ніхто не знає, коли Ісус прийде знову. Він сказав нам, що про це знає лише Отець. Тому ми не повинні вираховувати час Його другого приходу. Проте, ми повинні розуміти дві речі: 1–ше — Ісус прийде знову; 2–ге — Він прийде тоді, коли Його будуть найменше очікувати — як злодій уночі. Як ми можемо завжди бути готовими Його зустріти ?

2. Будьте синами дня (4–11)

Люди, які не мають у собі духовного життя, живуть по почуттях. Якщо вони хочуть спати, то сплять, а якщо хочуть пити — то п'ють. Вони живуть у темряві, і під час другого приходу Ісуса полякаються. Але ми, що належим до Ісуса — сини дня. Ми повинні бути добрими духовними воїнами: одягнути броню віри і любові, шолом надії і спасіння. Не треба боятися смерті, бо помremo ми, чи залишимося живі, ми будемо з Ісусом. Треба очікувати Його приходу.

Молитва: Господь, допоможи мені жити у світі. Допоможи мені жити з Тобою щодня.

Одне слово: ЖИВІТЬ ЯК СИНИ ДНЯ

МАЙБУТНЯ СЛАВА

Римлянам 8:18–25

(18): Бо я думаю, що страждання теперішнього часу нічого не варті супроти тієї слави, що має з'явитися в нас

1. “Створіння очікує” (18–21)

Земля була проклята через Адамів гріх (Бут. 3:17). Але Бог, Який підкорив усе створіння марноті, мав велику надію. Ця надія описана у віршах 21–23. Все створіння очікує дня визволення, коли Христос прийде знову, щоб відновити духовний порядок Едену і виконати Свою волю на землі, як на небі (Іса. 11). Ісус наказав нам очікувати і молитись про цей час.

2. “Очікуємо того з терпеливістю” (22–25)

Іноді ми очікуємо занадто багато від інших людей і від себе. Ці очікування обтяжують нас. Ми покладаємось на мирські речі, але вони тривають недовго і зникають. Ми можемо скуштувати людської слави, але і вона нетривала. Тому нам необхідно прийняти Божу надію на цей світ і на нас самих. Коли Ісус прийде знову, світ стане схожим на небеса, а наші смертні тіла стануть подібними до воскреслого Ісусового тіла. З терпеливістю очікувати того, чого ще не видно, – це і є віра.

Молитва: Господи, хай прийде Царство Твоє, хай буде воля Твоя як на небі, так і на землі.

Одне слово: НАДІЯ НА МАЙБУТНЮ СЛАВУ

ПРИШЕСТЯ ГОСПОДНЄ

1–Солунян 4:13–18

(16): Сам–бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі

1. Наша надія (13–15)

Нашим останнім ворогом буде смерть. Люди цього світу перед її обличчям лише сумують. Але віруючі мають велику і славу надію. Наскільки правда те, що Ісус помер і воскрес, так вірно і те, що коли Він прийде знову, то і померлих в Ісусі Бог приведе із Ним. Смерть це не кінець всього. Це всього лише мить перед пробудженням у Царстві Божому, щоб перебувати там з Ісусом навіки.

2. Сам Господь зійде (16–18)

Ісус зійде з неба із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі. Перші воскреснуть мертві у Христі, а потім ті, що залишилися в живих разом будуть захоплені на хмарах на зустріч Господню на повітрі. Там ми будемо перебувати з Господом навіки. Цією славною надією ми повинні втішати один одного.

Молитва: Господь, Ти прийшов щоб стати моїм Спасителем і воскрес для прощення моїх гріхів. Я очікую Твого повернення, тому що Ти неодмінно повернешся, як і обіцяв. Допоможи мені зберігати в моєму серці цю славу надію.

Одне слово: ГРЯДИ ГОСПОДЬ ІСУС

ДОСКОНАЛА БОЖА ВОЛЯ

Римлянам 8:26–30

(28): І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре

1. “Дух допомагає нам у наших немочах” (26–28)

Бог хоче, щоб кожна людина змінилася на образ Його Сина (29). Це важливіше, ніж вирішення питання, де працювати чи з ким створити сім'ю. Дух Божий діє в нас, щоб змінити нас на подобу Ісуса. Духовно ми настільки слабкі, що навіть не знаємо, за що потрібно молитись. Але молитва життєво необхідна для нас. Тому Божий Дух молиться за нас по Божій волі. Коли ми довіряємо свої серця Богу, то Він використовує будь-які обставини, щоб сформувати наш характер і вкорінити у вірі й любові.

2. Бог працює через Євангеліє (29,30)

Ці вірші показують кінцеву мету євангельської роботи з Божого погляду. Бог бажає створити нове людство – Божі люди, які носять образ Його Сина Ісуса. З любові Він покликав нас. Якщо ми відповідаємо на Його поклик вірою, Він виправдовує нас через Кров Ісуса і починає працювати, щоб привести нас до слави силою Воскреслого Ісуса.

Молитва: Господи, нехай в моєму житті виконається Твоя суверенна воля. Сформує в мені образ Ісуса.

Одне слово: БОГ ПРАЦЮЄ В НАС НА ДОБРЕ

ДОГОДЖАТИ БОГОВІ

1–Солунян 4:1–12

(1): А далі, браття, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та догоджувати Богові, – як ви й поводитесь, – щоб у тому ще більше зростали

1. Живіть в святості (1–8)

Аморальність так сильно поширилася в тому суспільстві, що здавалося неможливим очікувати від когось святого життя. Але Павло дотримувався іншої думки. Віруючі повинні догодити Богові, а не жити як люди в цьому світі. Той, хто не втримується від блуду, ніколи не зможе догодити Богові. Не можна допускати, щоб пристрасті й похоті керували нами навіть у відносинах у шлюбі. Не можна дозволяти, щоб фізичні бажання руйнували відносини між віруючими. Тримати начиння своє в святості також означає раціонально харчуватися і займатися спортом. Бог покликав нас до чистого життя.

2. Братолюбство (9–12)

Справжня любов відрізняється від похотливих бажань, які відчувають безбожні люди і називають коханням. Справжня любов повинна бути практична. Це означає, що необхідно піклуватися про потреби інших. Справжня любов зміцнює. У безбожному і вороже налаштованому суспільстві ми повинні ретельно працювати, так, щоб через щоденне життя знайти розташування навіть невіруючих. Ми не повинні залежати від інших в наших матеріальних потребах.

Молитва: Господь, допоможи мені жити як Ти бажаєш

Одне слово: ЖИВИ, ЩОБ ДОГОДИТИ НЕ СОБІ, А БОГОВІ

БОГ ЗА НАС

Римлянам 8:31–34

(32): Той же, Хто Сина Свого не пожалів, але видав Його за всіх нас, — як же не дав би Він нам із Ним і всього?

1. Бог не пожалів Свого Сина (31,32)

Бог дає нам найкраще, бо любить. Він показав цю любов, коли віддав Свого Єдиного Сина для таких грішників, як ми. Бог врятував нас від гріха, заплативши таку велику ціну. Він допустив, щоб Його Єдиний Син страждав і помер на хресті за мене і за тебе. Але Божа любов не зупинилася на цьому; Він продовжує любити нас. Він знає, що нам необхідно, і дає все це для того, щоб ми в святості росли в образ Ісуса.

2. Ніхто не оскаржить Божих вибранців (33,34)

Хоч ми і слабкі і страждаємо, коли боремось з грішною природою, але Бог не засуджує нас. Тому і ми не повинні засуджувати себе чи занепадати духом через осуд від інших. Ісус не засуджує. Він Той, Хто помер і воскрес, заступається за нас, сидячи праворуч Бога. Ми повинні міцно триматися Його любові, вірити в остаточну перемогу, каятися і рости.

Молитва: Господи, дякую за те, що Ти в Своїй великій любові не пожалів Свого Сина. Дякую за Ісуса, Який помер, і воскрес, і заступається за мене.

Одне слово: БОГ ЛЮБИТЬ МЕНЕ І ДАРУЄ МЕНІ ВСЕ

ВТІШНА ДОПОВІДЬ

1–Солунян 3:6–13

*(8): Бо тепер ми живемо, якщо в Господі ви стоїте.***1. “Якщо в Господі ви стоїте” (6–10)**

Павло та його співробітники переживали час скорботи і нужди. Але його більше турбувала віра молодих віруючих в Солуні, ніж він сам. Коли він почув втішну доповідь про їх віру і любов, то сказав: *“Бо тепер ми живемо, якщо в Господі ви стоїте”*. Павло не молився, щоб Бог врятував їх від скорботи і нужди. Він молився, щоб вони стояли міцно в вірі і любили один одного. Він молився за них ревно день і ніч і бажав побачити їх. Павло показав нам приклад, як допомагати нашим агнцям, і, у кого є, дорослим дітям.

2. Молитва за Боже стадо (11–13)

Павло молився, щоб Бог допоміг йому відвідати їх, він молився, щоб Бог збагатив їх любов'ю один до одного і до всіх. Коли віра не росте, любов холоне. Він молився, щоб Бог зміцнив їх, і вони жити перед Богом до другого приходу Христа.

Молитва: Господь, допоможи мені любити інших так, щоб їхня віра зростала

Одне слово: СТІЙТЕ МІЦНО У ВІРІ І ЛЮБОВІ

“В ЦЬОМУ ВСЬОМУ МИ ПЕРЕМАГАЄМО”

Римлянам 8:35–38

(37): Але в цьому всьому ми перемагаємо Тим, Хто нас полюбив

1. Перемога в Ісусі (35–37)

Бог не обіцяв Своїм дітям легкого і безхмарного життя. Павло на собі випробував недолі, утиски, переслідування, голод, наготу, небезпеки і навіть меч. Але і в житті, і в смерті він був переможцем, тому що ніколи не сумнівався в Божій любові. Якщо людина зустрічає бурі життя без Бога, то її страждання жахливі. Але якщо в будь-яких життєвих ситуаціях вона вірить в Божу любов, то все перемаже силою Того, Хто нас полюбив.

2. Ніхто нас не відлучить від любові Христової (38,39)

Труднощі життя не можуть відлучити нас від Божої любові, а, навпаки, наближають нас до Нього. Павло ділиться з нами своєю переконаністю, що ні недолі, ні радості, ні перемоги, ні поразки, ні Ангели, ні біси, ні життя, ні смерть і ніщо інше не може відлучити нас від Божої любові в Христі Ісусі, нашім Господі.

Молитва: Господи, дякую Тобі за впевненість, що ніщо не може відлучити мене від Тебе. Дякую за перемогу в Ісусі.

Одне слово: ПЕРЕМОГА В ІСУСІ

"БО ВИ - НАША СЛАВА ТА РАДІСТЬ"

1–Солунян 2:17–3:5

(2:20): Бо ви наша слава та радість

1. Ви — наша радість (2:17–20)

Молоді віруючі в Солуні здавалися слабкими, як сироти, яких батько залишив у той час, коли вони були ще дуже молодими. Павло пристрасно прагнув прийти і побачитися з ними, але не міг. Але коли він роздумував про те, як Бог працював у них і як вони відповідали на Євангеліє, він радів. Він відчув найвищу радість пастиря — побачити плоди своєї праці і молитви.

2. Упевнити вашу віру (3:1–5)

Павло переживав, щоб ці молоді віруючі не похитнулися і не стали міркувати по-людські через переслідування. Він нагадав їм те, що казав ще тоді, коли був у них, що їх будуть переслідувати. Ще Павло боявся, щоб деякі спокусники не спокусили їх. Тому він не міг більше терпіти, і послав до них Тимофія, щоб він утвердив і втішив їх у вірі.

Молитва: Господь, навчи мене пастирському серцю Павла. Допоможи мені бачити Твою роботу в інших і радіти.

Одне слово: РАДІЙ, КОЛИ БАЧИШ БОЖУ РОБОТУ

ВСТУП ДО КНИГИ РУТ

Книга Рут—це дорогоцінний камінь, що яскраво сяє на тлі темного оксамиту. За часів Суддів земля була наповнена насильством. Кожен робив те, що вважав за потрібне, тому що *“не було царя в Ізраїлі”*. Здавалося, ні в кого з Ізраїльтян не було віри і вірності. У цей час морального падіння, Бог звернув увагу на одну язичницьку жінку віри — Рут. Хоча Він і вибрав народ Ізраїлю людьми заповіту, але це не означало, що Він був зобов’язаний працювати тільки через них. У той час Він шукав людей віри будь-якого віку серед всіх народів землі. Рут належить до однієї з тих п’яти жінок, яких Матвій включив в родовід Ісуса.

На початку книги розповідається про те, як Ноомі, свекруха Рут, втратила будь-яку людську радість і надію (1:21), а в її кінці — як вона наповнилася радістю і отримала надію завдяки Рут. У першому розділі розказано, як Рут вирішила залишити свій народ, мрії про заміжжя, своїх ідолів і майбутнє, щоб бути вірною своїй бідній свекрусі та народу Бога. В останньому розділі ми бачимо, що Ноомі тримає на своїх руках немовля — її радість і надію Ізраїлю.

У книзі Рут також розповідається про спокутну любов. Боаз полюбив Рут і виконав обов’язок родича. Його любов символізує спокутну любов Бога до Ізраїлю і всього людства. Так Бог зробив ще один крок до приготування приходу царя Давида та Ісуса.

НООМІ І РУТ

Рут 1:1–22

(16): А Рут відказала: Не силуї мене, щоб я покинула тебе, щоб я вернулася від тебе, бо куди підеш ти, туди піду й я, а де житимеш ти, там житиму й я. Народ твоїй буде мій народ, а Бог твоїй мій Бог;

1. До сім'ю емігрантів приходить горе (1–7)

Книга Рут починається з трагічної історії. У дні Суддів Ізраїль був спустошеним духовно і фізично. У Віфлеємі (в перекладі “*дім хліба*”) був голод. Елімелех зі своєю дружиною Ноомі і двома синами переселився в землю Моава і там помер. Двоє хлопчиків, Махлон та Кілійон, підросли та одружилися на моавитянках, але потім вони також померли, залишивши після себе тільки бідних вдів.

2. Орпа і Рут (8–22)

Таким чином, чоловік і сини Ноомі померли. Вона залишилася зовсім одна. Почувши, що в Ізраїлі закінчився голод, вона вирішила повернутися на Батьківщину. Вона порадила своїм зовицям повернутися до батьків і знову вийти заміж. Орпа послухалася, вони поцілувалися на прощання, і вона пішла. А Рут вирішила пожертвувати своїм заміжжям і забезпеченим майбутнім і повернутися до Ізраїлю разом зі своєю свекрухою. Вона залишалася вірною Ноомі, народу Ноомі і її Богу.

Молитва: Господь, дай мені мужність залишитися вірним Тобі, не дивлячись ні на які втрати.

Одне слово: РІШЕННЯ ВІРИ

ПРИЙМАЙТЕ СЛОВО БОГА ЯК СЛОВО БОГА

1–Солунян 2:13–16

(13): Тому–то й ми дякуємо Богові безперестанку, що, прийнявши почуте від нас Слово Боже, прийняли ви не як слово людське, але — як правдиво то є — Слово Боже, що й діє в вас, віруючих.

1. Боже слово діє у віруючих (13)

Слово Бога— це Біблія. Коли ми приймаємо її вчення як слово Бога, вона діє в нас з силою. Боже слово працює в тих, хто вірить йому. Прийняти слово Бога як слово Бога означає смиренно коритися йому, наполегливо вірити в Божі обіцянки і приймати біблійний погляд на себе і цей світ. Солуняни росли духовно і сміливо боролися проти безбожної культури, яка їх оточувала. Вони прийняли слово Бога як слово Бога.

2. Страждання заради світової місії (14–16)

Віруючих в Солуні переслідували їх же сусіди, тому що їх наслідування Хрису кидало виклик тій розбещеній культурі, в якій вони жили. Історія повторюється: Ісус був убитий обраними людьми, тому що закликав їх до того, щоб вони жили як Божий народ; Павло був вигнаний своїми людьми, бо став місіонером для язичників. Тому цілком ймовірно, що той, хто кориться заклику Ісуса про всесвітню місію, буде переслідуваний, але в кінці кінців страшний Божий гнів вилетиться на голови тих, хто перешкоджав світовій місії.

Молитва: Господь, допоможи мені абсолютно відноситися до Твого слова і використовуй мене в Твоїй справі.

Одне слово: СЛОВО БОГА— ЦЕ СЛОВО БОГА

РУТ ЗУСТРІЧАЄ БОАЗА

Рут 2:1–16

(16): *І також конче киньте їй зо снопів, і позоставте, і буде вона збирати, а ви не лайте її*

1. Рут підбирає колосся на ячмінних полях (1–3)

Вирішивши повернутися з Ноомі, Рут не думала про те, як буде заробляти на життя для себе і своєї свекрухи. Прийшовши до Віфлеєму, вона пішла підбирати колосся на ячмінних полях, і несподівано виявилось, що поле, на яке вона потрапила, належало багатому родичу її померлого чоловіка — Боазу.

2. “під крильми Його” (4–16)

Боаз звернув увагу на Рут. Він знав про її рішення віри — дбати про свою свекруху, залишити свою землю і жити з народом Бога. Її віра та краса сильно зачепили його. Він дозволив їй підбирати колосся на його полі, і наказав своїм слугам захищати її. Після того, як вона подякувала йому, він молився, щоб Бог дарував їй повну нагороду і заспокоїв під Своїми крилами. Через відповідь Рут ми бачимо її глибоке смирення. По тому Боаз запросив її на обід. Він дав вказівки своїм слугам спеціально залишати для неї колосся.

Молитва: Господь, дякую Тобі за приклад жертвовної вірності та віри Рут. Допоможи мені бути вірним і працюючим.

Одне слово: ЗАСПОКОЇТИСЯ ПІД КРИЛЬМИ БОГА

ГІДНО ПОВОДИЛИСЯ ПЕРЕД БОГОМ

1–Солунян 2:1–12

(12): *просили ми вас, і намовлювали та показували, щоб ви гідно поводитися перед Богом, що покликав вас у Своє Царство та в славу.*

1. Ми прагнули догодити Богові, а не людям (1–6а)

Коли Павло вступив на територію Європи під час своєї другої місіонерської подорожі, першим містом, де він проповідував, були Філіппи. У той час багато хто увірував в Ісуса, але інші поглумилися над ними, бо їх проповідування заважало їхньому бізнесу. Потім Павло наважився піти до Солуня, незважаючи на великий опір, бажаючи розповісти духовно спраглим людям благу звістку. При цьому він не шукав особистої вигоди. Більш того, по-людські він багато втратив. Але Павло хоробро зустрів опозицію, тому що шукав як догодити Богові, а не людям.

2. Як годувальниця і як батько (6б–12)

Він не хотів обтяжувати віруючих, тому працював і сам забезпечував себе. Він також не користувався своєю владою Апостола. Павло любив і дбав про них з ніжністю, віддаючи їм не тільки Євангеліє, але й своє серце, наставляючи і виховуючи їх як батько, переконуючи гідно поводитися перед Богом.

Молитва: Господь, допоможи мені гідно поводитись перед Тобою. Допоможи догоджати Тобі, а не людям, проповідувати Твоє слово впевнено, і піклуватися про Твоє стадо як годувальниця і як батько.

Одне слово: ЧИНІТЬ ГІДНО БОГА

ВІН МИЛОСТИВИЙ ДО ЖИВИХ І ПОМЕРЛИХ

Рут 2:17–23

(20): *І сказала Ноомі до невістки своєї: Благословенний він у Господа, що не позбавив милости своєї ані живих, ані померлих. І сказала їй Ноомі: Близький нам той чоловік, він із наших родичів*

1. “Нехай буде благословенний, хто прийняв тебе!” (17–19)

Рут старанно трудилася цілий день, а ввечері, коли повернулася додому до Ноомі, то принесла близько ефи (22 л) ячменю. Це була надзвичайно велика кількість, щоб її могла назбирати одна людина за один день. Також, Рут принесла своїй свекрусі те, що залишила із своєї їжі. Ноомі зрозуміла, що хтось виявив до неї милість, і сказала: *“Нехай буде благословенний, хто прийняв тебе!”*

2. “Він із наших родичів” (20–23)

Коли Рут розповіла Ноомі, що працювала на полі Боаза, в серці старої вдови зародилася надія, тому що Боаз був родичем її померлого чоловіка (1). За законами того часу Боаз був одним з тих, хто міг прийняти Рут і викупити майно Елімелеха. Бог не забув про його сім'ю. Він не позбавив Своєю милістю ні мертвих, ні живих. Рут відкрила Ноомі, що він сказав їй підбирати тільки на його полі до закінчення жнив.

Молитва: Господь, відкрий наші духовні очі, щоб ми бачили Твою руку, що працює в наших життях і серцях, і славили Тебе.

Одне слово: БОГ МИЛОСТИВИЙ

СПРАВА ВІРИ І ПРАЦЯ ЛЮБОВІ

1–Солунян 1:1–10

(3): *Ми згадуємо безперестанку про ваше діло віри, і про працю любови, і про терпіння надії на Господа нашого Ісуса Христа, перед Богом і Отцем нашим.*

1. Віра, любов і надія (1–3)

Незважаючи на те, що віруючі в Солуні жили серед жорстоких людей, вони були сповнені радості. Бог обрав їх і зробив Своім народом. Вони прийняли Його слово, і Дух Святий працював у їх серцях. Їхня віра була дієвою, їхня любов — трудящою, а їхня надія на Ісуса допомагала їм терпляче зносити випробування.

2. Зразок радості (4–10)

Павло та його співробітники жили жертовно серед солунян і зараз ці віруючі наслідували життя віри своїх пастирів, а точніше — Ісуса. Вони прийняли слово під час скорботи з радістю Святого Духа, вони прийняли також слуг Божих. Через це вони стали взірцем віри для інших віруючих. Завдяки тому, що вони змінилися і сміливо свідчили про Ісуса, слово Бога пронеслося від них у всяке місце. Вони зробили все можливе щоб відвернутися від ідолів і служити живому Богові. Вони мали надію на Бога й очікували Ісуса, який прийде знову.

Молитва: Господь, допоможи мені зростати у вірі, надії і любові; наповни мене Твоєю радістю і нехай через моє змінене життя Твоє слово пронесеться у всякому місці.

Одне слово: ВІРА, ЛЮБОВ, СПОДІВАННЯ І РАДІСТЬ

